

MT 127902

การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

นางสาวเจนจิรา ศรีทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2562

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมติวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาความสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

ผู้วิจัย : นางสาวเจนจิรา ศรีทอง

ได้รับอนุมติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัย จันทร์ชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทร์จิตร)

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ โสภ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ

ชื่อเรื่อง	: การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ
ผู้วิจัย	: นางสาวเจนจิรา ศรีทอง
ปริญญา	: ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมาน เอกพิมพ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรกานต์ จังหาร
ปีการศึกษา	: 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ และศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผล เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 36 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 27 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 7 แผน แบบทดสอบความรู้เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (One Sample t-test)

ผลการวิจัย พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.02/83.24 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (75/75) โดยมีค่าประสิทธิผลเท่ากับ 0.6149 คิดเป็นร้อยละ 61.49 นักเรียนมีความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคิดเป็นร้อยละ 82.78 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72)

คำสำคัญ : ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิธีสอน 2W3P บทบาทสมมติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Developing English Communication Abilities of 8th Grade Students by Using the 2W3P Method with Role-Play Activities

Author : Miss Jenjira Srithong

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr. Samarn Ekkapim
Assistant Professor Dr. Surakarn Jangharn

Year : 2019

ABSTRACT

The purpose of the research were to develop learning activities by using the 2W3P method with role-play activities for 8th grade students, assess the index of learning effectiveness of the activities, compare English communication skill with 75% of the established criteria, and find the satisfaction of the students with of the activities. The sample subjects of the study were thirty six 8th grade students of class 3 in the second semester of 2018 at Suwannaphum Pittayapaisarn Secondary School under the office of Roi-Et Secondary Educational Service Area 27. They were selected by cluster random sampling. The research instrument was seven 2-hour- lesson plans, a multiple-choice-test of knowledge about vocabulary and language for English communication skills, an English speaking assessment form and a questionnaire. The research statistic used were percentage, mean and standard deviation, and t-test (One Sample t-test) were used for hypothesis testing.

Results of the research were as follows: The research results showed that the efficiency of the learning activities for improving English communication skill of the 8th grade students by using the 2W3P method with role-play activities was 75.02/83.24. The effectiveness of the activities in improving English communication skill of the 8th grade students by using the 2W3P method with role-play activities was 0.6149 or 61.49% The average skill of the students in speaking English for communication after using the 2W3P method with role-play activities was 82.78%, which was higher than the established criteria. The overall satisfaction of the

students with the activities by using the 2W3P method with role-play activities was at a high level ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72)

Keywords : English Communication Skills, 2W3P Method, Role-Play Activities, Students

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมาน เอกพิมพ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรกานต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสัน จุมปาแฝด ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ฤทธิ์ โสภา กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูษิต บุญทองเถิง กรรมการสอบ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ เสนอแนะแนวคิด ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง และสนับสนุน ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ในความเมตตาของอาจารย์ทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง ประธานสาขาวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช ผู้อำนวยการสำนักบริการวิชาการ และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม รองผู้อำนวยการ ประภาส ศรีทอง โรงเรียนสตรีศึกษา คุณครูชวลิต พาระแพน อาจารย์ ประจำวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล และคุณครูเพ็ญจิต ทองอ่ำ อาจารย์ประจำ วิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือในการวิจัย และให้คำปรึกษาในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายประภาส ศรีทอง นางรัตติกาล ศรีทอง และนายจิรายุส ศรีทอง ที่คอย เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนด้วยดีตลอดมา คุณค่าและความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนผู้วิจัย และ ขอยกความดีนี้ให้กับผู้มีพระคุณที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ทุก ๆ ท่าน

นางสาวเจนจิรา ศรีทอง

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉุ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
2.2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	14
2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ	20
2.4 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	42
2.5 ความพึงพอใจ	54
2.6 การหาคุณภาพนวัตกรรมการเรียนรู้	57
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	61
2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย	66
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	67
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	67
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
3.4 รูปแบบการวิจัย	84

หัวเรื่อง	หน้า
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	85
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	86
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	86
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	92
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	92
4.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
5.1 สรุปผลการวิจัย	97
5.2 อภิปรายผล	98
5.3 ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	109
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้, แบบประเมินคุณภาพ...แผนการจัดการ เรียนรู้, ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	110
ภาคผนวก ข แบบทดสอบความรู้แบบทดสอบความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบ ผลการประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ค่าอำนาจ จำแนก และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	133
ภาคผนวก ค แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, แบบประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ	150
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ, แบบประเมินความสอดคล้อง ของข้อคำถามกับนิยาม และผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ	157
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	162
ประวัติผู้วิจัย	168

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐาน/ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	69
3.2	วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน/ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนด จำนวนข้อสอบ	75
3.3	การวิเคราะห์การสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลทักษะการพูด	80
4.1	ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ	94
4.2	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2	94
4.3	ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 75	95
4.4	การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ	96
ก.1	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ โดยผู้เชี่ยวชาญ	129
ก.2	ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	130
ข.1	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	147
ข.2	ผลการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ	149
ค.1	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างระหว่างเกณฑ์การประเมินการพูดที่สร้างขึ้นกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผน (IOC) ของแบบประเมินความสามารถการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	155
ค.2	คะแนนการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียน	156

ตารางที่	หน้า
ง.1 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามความพึงพอใจ (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ	161

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	25
2.2 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	31
2.3 ขั้นตอนการนำมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาสู่การจัดการเรียนรู้	32
2.4 ลำดับขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	33
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	66

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่แพร่หลายมากที่สุดในโลก ประชากรประมาณ 1 ใน 6 ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร รวมถึงการประชุมระหว่างชาติต่าง ๆ ภาษาอังกฤษจะถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเสมอ (แสงระวี ตอนบัวแก้ว, 2558, น. 22) ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น พร้อมทั้งมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220) นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ที่ได้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการนั้น ประเทศไทยได้มีการเร่งรัดให้ทุกภาคส่วนเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในช่วงปี พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน ส่วนหนึ่งของโครงสร้างการเตรียมความพร้อมนี้ รัฐบาลไทยได้มุ่งหวังการยกระดับขีดความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อเป็นกลไกระดับชาติในการขับเคลื่อนการดำเนินการต่าง ๆ สู่การยกระดับขีดความสามารถ และศักยภาพของประเทศไทย (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2560, น. 38) ซึ่งสอดคล้องกับกฎบัญญัติอาเซียน ข้อ 34 ที่ได้บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการทำงานของอาเซียน และเป็นภาษาที่สองของชาวประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคนในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกแห่งมิตรไมตรีของภูมิภาคอาเซียนที่ไร้พรมแดน อีกทั้งการปฏิรูปการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่กระทรวงศึกษาธิการเร่งดำเนินการ โดยเน้นกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Communicative Language Teaching (CLT) ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558, น. 1) จากความสำคัญของภาษาอังกฤษนั้น แสดงให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งใน

การดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น โดยเฉพาะการพูด เพราะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด แลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจกับบุคคลอื่น และนำไปสู่การติดต่อชาวโลกอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษ เป็นสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนด จุดหมายของหลักสูตรในข้อ 2 ว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด และการแก้ปัญหา กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในข้อ 1 ว่าผู้เรียนควรมีความสามารถในการสื่อสาร เพื่อใช้ภาษา ในการถ่ายทอดความคิด และความรู้ความเข้าใจ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง และสังคม รวมทั้งการ เจรจาต่อรองเพื่อขจัดหรือลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 5-6) ซึ่ง ผู้สอนสามารถใช้มาตรฐานการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ดังนี้ มาตรฐานการเรียนรู้ ต.1.2 ใช้ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีตัวชี้วัดข้อที่ 1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม และ ตัวชี้วัดข้อที่ 2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์ มาตรฐานการ เรียนรู้ ต.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ โดยมีตัวชี้วัดข้อที่ 1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและ โอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และมาตรฐานการเรียนรู้ ต.4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม โดยมีตัวชี้วัดข้อที่ 1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และ ชุมชน

ซึ่งจากที่ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณภูมิ พิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดทำให้ทราบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ พื้นฐาน (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2560 วิชาภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับประเทศ ที่มีผลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.79 เมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2559 ที่มีผลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.95 คะแนนลดลงคิดเป็น 4.03% ซึ่งไม่เป็นตามจุดมุ่งหวังตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ว่านักเรียนต้องได้คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ พื้นฐาน (O-NET) สูงขึ้นทุกปี แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนขาดความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร

เนื่องจากข้อสอบของแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) นั้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสาร 44 ข้อ จากจำนวนข้อสอบทั้งหมด 50 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 88 จากจำนวนข้อสอบทั้งหมด (โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล, 2560, น. 22) และจากที่ได้ศึกษาค้นคว้าการปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล ปัญหาที่พบมากในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษคือ ปัญหาด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่พูดภาษาอังกฤษ นักเรียนจะขาดความมั่นใจ วิตกกังวล อีกทั้งนักเรียนคุ้นชินกับการเรียนในรูปแบบการสอนแบบการทำแบบฝึกหัด ท่องคำศัพท์และไวยากรณ์ มากกว่าการสอนแบบเน้นการใช้งานในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนไม่เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และเกิดความไม่มั่นใจ ดังนั้นนักเรียนจึงขาดความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา ซึ่งทำให้เป็นปัญหาอย่างยิ่งในการสื่อสาร และทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ อ้างอิงจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนใน ปีการศึกษา 2560 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ 2 ซึ่งเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้คือนักเรียนส่วนใหญ่จะต้องมีผลการเรียนตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป (โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล, 2560, น. 12) โดยแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ต้องฝึกให้นักเรียนได้พูดสื่อสารอยู่เสมอ ซึ่งผู้สอนสามารถทำได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิคการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

โดยนวัตกรรมที่จะช่วยพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ก็คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นกระบวนการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกและแสดงออกทางภาษามากสามารถนำมาใช้ในการสื่อสารจริงๆ ในชีวิตประจำวันได้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่บทเรียนต่อไป 2) ชี้นำเสนอ (Presentation) เพื่อสอนศัพท์ใหม่ และรูปแบบประโยคสื่อสารเป็นภาพรวมเน้นความถูกต้องของภาษา 3) ฝึกภาษา (Practice) นักเรียนได้ฝึกพูดให้เกิดความคล่องแคล่วทางภาษา 4) ขั้นตอนการใช้ภาษา (Production) นักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการกิจกรรมสื่อสาร เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความสนุกสนาน 5) ขั้นสรุป (Wrap up) เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว (สถาบัน

ภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558, น. 59) โดยกิจกรรมการสื่อสาร
 ในขั้นตอนที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) คือ บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่เปิด
 โอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษา เรียนรู้และแสดงออกก่อนเผชิญสถานการณ์จริง (Shaftel, 1967, pp.
 83-84)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาวิธีการสอน
 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้ดีขึ้น เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และสามารถใช้เป็น
 พื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอน
 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพกำหนดเกณฑ์
 75/75

1.2.2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธี
 การสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 75

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอน 2W3P
 ประกอบบทบาทสมมติ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P
 ประกอบบทบาทสมมติ มีความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์
 ร้อยละ 75

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 138 คน ซึ่งมีการจัดห้องเรียนที่คลอบคลุมความสามารถของนักเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 27

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 36 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 27 ซึ่งได้มาโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปร

1.4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบ บทบาทสมมติ

1.4.2.2 ตัวแปรตาม

- 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.3 กรอบเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิเคราะห์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ต.1.2 ใช้ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดข้อที่ 1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม และตัวชี้วัดข้อที่ 2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์ มาตรฐานการเรียนรู้ ต.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัดข้อที่ 1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และมาตรฐานการเรียนรู้ ต.4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ

ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ตัวชี้วัดข้อที่ 1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 14 ชั่วโมง ดังนี้

- 1.4.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Hello, My friends
- 1.4.3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Job Interview
- 1.4.3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง At the Restaurant
- 1.4.3.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง At the Airport
- 1.4.3.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง At the Hospital
- 1.4.3.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Checking into the Hotel
- 1.4.3.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Clothes Shopping

1.4.3 ระยะเวลา สถานที่วิจัย

ผู้วิจัยทำวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สถานที่วิจัยคือ โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“วิธีการสอน 2W3P” หมายถึง กระบวนการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่บทเรียนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอ (Presentation) เพื่อสอนศัพท์ใหม่ และรูปแบบประโยคสื่อสารเป็นภาพรวมเน้นความถูกต้องของภาษา

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกภาษา (Practice) นักเรียนได้ฝึกพูดให้เกิดความคล่องแคล่วทางภาษา

ขั้นตอนที่ 4 การใช้ภาษา (Production) นักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความสนุกสนาน

ขั้นตอนที่ 5 สรุป (Wrap up) เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว

“บทบาทสมมติ” หมายถึง กิจกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ที่ครูผู้สอนกำหนดขึ้นในห้องเรียนโดยให้นักเรียนได้สวมบทบาท และแสดงพฤติกรรมตามความรู้สึกนึกคิดของตนเองที่มีต่อบทบาท

“การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ” หมายถึง การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้ผู้เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ เป็นซึ่งเป็นกระบวนการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่บทเรียนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอ (Presentation) สอนศัพท์ใหม่ และรูปแบบประโยคสื่อสารให้เข้าใจ ทั้งรูปแบบและความหมาย จากนั้นฝึกการออกเสียงซึ่งเป็นภาพรวมเน้นความถูกต้องของภาษา

ขั้นตอนที่ 3 ฝึก (Practice) นักเรียนฝึกพูดจากที่เรียนมาแล้วในขั้นตอนที่ 2 เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วทางภาษา การฝึกจะเป็นการฝึกทั้งชั้น จากนั้นจะเป็นการฝึกแบบคู่

ขั้นตอนที่ 4 การใช้ภาษา (Production) นักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการกิจกรรมบทบาทสมมติ เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความสนุกสนาน

ขั้นตอนที่ 5 การสรุป (Wrap up) เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วร่วมกันในชั้นเรียน

“ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” หมายถึง พฤติกรรมและความรู้ของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับคู่สนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง 1) Hello, My friends 2) Job Interview 3) At the Restaurant 4) At the Airport 5) At the Hospital 6) Checking into the Hotel 7) Clothes Shopping ซึ่งวัดด้วยแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

“ประสิทธิภาพ” หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ใช้สูตร E_1/E_2 โดยที่

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คือร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินผลรายบุคคล และการประเมินความสามารถจากการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายบุคคล หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติวัดด้วยเครื่องมือ ดังนี้ 1) แบบทดสอบความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 2) แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

“ค่าดัชนีประสิทธิผล” หมายถึง ค่าความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกชอบ สนใจ และให้ความร่วมมือของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ซึ่งวัดด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษด้านการสื่อสาร ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

1.6.2 ครูผู้สอนได้แนวทางที่หลากหลายที่เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ในห้องเรียนปกติ ในการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นของผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

1.6.3 สถานศึกษาได้แนวทางในการวางแผนบริหารจัดการด้านพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ
4. การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
5. ความพึงพอใจ
6. การหาคุณภาพวัตกรรมการเรียนรู้
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดทำขึ้นสำหรับการศึกษาในระดับท้องถิ่น และสถานศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ มีทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในสังคม และสามารถแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3)

2.1.1 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4)

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.1.1.5 เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.2 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4)

2.1.3 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 5)

2.1.3.1 มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

2.1.3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

2.1.3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย

2.1.3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถี ชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และ พัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข

2.1.4 สมรรถนะ

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 6)

2.1.4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมี วัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดย คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.1.4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การ สร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและ อุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล

สารสนเทศ เข้าใจอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

2.1.4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

2.1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและ พลโลก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 7)

2.1.5.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2.1.5.2 ซื่อสัตย์สุจริต

2.1.5.3 มีวินัย

2.1.5.4 ใฝ่เรียนรู้

2.1.5.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.1.5.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.1.5.7 รักความเป็นไทย

2.1.5.8 มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

2.1.6 มาตรฐานการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 8) ได้อธิบายไว้ว่า การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบเพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สามารถสรุปได้ว่า ส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับการวิจัย ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนข้อ 1 ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล

ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำไปปรับใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้

2.2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 220) ได้กล่าวว่าในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ

2.2.1 สาระสำคัญ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2.2.1.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2.2.1.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2.2.1.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

2.2.1.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2.3 คุณภาพผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 224) ได้กล่าวถึง หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนว่า เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนจะต้องมีคุณภาพ ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกร/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่

ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

5. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาท สังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและประเพณี ของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

6. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

7. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

8. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

9. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูล ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

10. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัว เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

11. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมาย ตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.2.4 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 229) ระบุไว้ว่า มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
3. ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน
4. เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน (Supporting Detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้ เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม
2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม
5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมและประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (topic) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ของโรงเรียนเป็น ภาษาต่างประเทศ

จากการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สามารถสรุปได้ว่า ส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับวิจัยได้แก่ 1) ความสามารถด้านการสื่อสารโดยการพูด เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม มาตรฐานการเรียนรู้ ต.1.2 ใช้ทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีตัวชี้วัด ข้อที่ 1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม และตัวชี้วัดข้อที่ 2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ตามสถานการณ์ 2) ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสม มาตรฐานการเรียนรู้ ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ โดยมีตัวชี้วัดข้อที่ 1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ 3) ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอก ห้องเรียน เพื่อเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคม

โลก มาตรฐานการเรียนรู้ ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม โดยมีตัวชี้วัดข้อที่ 1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 เรื่อง คือ Hello, My friends, Job Interview, At the Restaurant, At the Airport, At the Hospital, Checking into the Hotel, และ Clothes Shopping

2.3 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ผู้วิจัยต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน 2W3P และบทบาทสมมติ ดังนี้

2.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ผู้วิจัยมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบ และขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.3.1.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายเกี่ยวกับแผนจัดการเรียนรู้ไว้หลากหลาย ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น. 1) ได้กล่าวถึง ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึงโครงการหรือแผนการที่ถูกจัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชานั้น ๆ ซึ่งเป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า (2545, น. 69) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นแผนงานหรือโครงการที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งครูผู้สอนได้มีการจัดเตรียมการ

สอนไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบระเบียบ และเป็นเครื่องมือที่จะนำพาผู้เรียนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ชวลิต ชูกำแพง (2551, น. 93) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเนื้อหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นอย่างเต็มศักยภาพ

สำลี รักสุทธี (2553, น. 16) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นโครงสร้างหรือแผนการที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่จัดทำขึ้นเพื่อการปฏิบัติการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 216) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้สื่อการเรียนรู้และวัดประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวังซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตร

จากการศึกษาความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนการหรือโครงสร้างที่เป็นลายลักษณ์อักษร ที่จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมการเรียนการสอน และนำไปปฏิบัติการสอนในรายวิชาใด วิชาหนึ่ง ถือเป็นเครื่องมือสำคัญของครูผู้สอนที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.1.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญได้อธิบายถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น. 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการเตรียมตัววางแผนล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีสอน สื่อ เทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ
2. ช่วยส่งเสริมให้ครูผู้สอนกระตือรือร้นในการการเสาะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็น

3. สร้างความมั่นใจในการปฏิบัติการสอนของครูผู้รับผิดชอบสอนวิชา นั้น ๆ และครูที่มาสอนแทน ในรูปแบบของคู่มือการสอน

4. เป็นหลักฐานในการแสดงข้อมูลการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

5. เป็นหลักฐานแสดงความสามารถและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปเสนอผลงานทางวิชาการได้

ชวลิต ชูกำแพง (2551, น. 95-96) กล่าวว่า ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยสรุปได้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสามารถเลือกให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคุณภาพตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนและทันเวลา

2. เมื่อมีการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี ครูจะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างเรียบร้อย

3. นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนเร็วขึ้น เพราะการเตรียมการสอนของครู ส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน

4. การเตรียมการสอนจะทำให้ครูเกิดความมั่นใจและสามารถจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนาน

5. ทำให้นักเรียนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครูมากยิ่งขึ้นเพราะครูมีความมั่นใจมีการเตรียมการเรียนการสอน

6. หากมีผู้มาสอนแทนครูก็สามารถสอนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด

7. ครูสามารถวิเคราะห์จุดอ่อนของนักเรียนที่ควรแก้ไขและจุดเด่นของนักเรียนที่ควรส่งเสริม ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งครูยังเห็นภาพการทำงานของตนเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

8. ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ต้องเที่ยงตรงเพื่อเสนอแนะแก่บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษาพิเศษ และผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

9. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครู เพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. การสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ ถือเป็นการพัฒนาวิชาชีพครู

11. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษหรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อน าระดับให้สูงขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, น. 109) กล่าวว่า การวางแผนการสอนมีความสำคัญดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน ส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นตามลำดับขั้นตอน เพราะได้เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า และบรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์

2. ผู้สอนสอนอย่างมีแผน เป้าหมายและทิศทาง การสอนอย่างชัดเจน ทำให้เวลาดำเนินการสอนผ่านไปอย่างคุ้มค่า รวมถึงถึงการเรียนการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติ ทักษะและประสบการณ์ใหม่

3. ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร ทั้งทางด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการใช้สื่อ การสอนและการวัดประเมินผล เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอนก็เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร

4. ผู้สอนจะวางแผนเป็นอย่างดีในทุก ๆ องค์ประกอบของการสอน รวมถึงการจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ดังนั้นการวางแผนการสอนจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน

5. ผู้สอนมีเอกสารที่เป็นแนวทางแก่ผู้สอนแทน ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ความรู้ที่ต่อเนื่องกัน อีกทั้งยังเป็นเอกสารเตือนความจำ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนและออกข้อสอบเพื่อวัดประเมินผลผู้เรียนได้

6. การเตรียมการสอนจะทำให้ผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอน สามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและวิชาที่เรียน

จากการศึกษาความสำคัญ of แผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อครูผู้สอน คือ ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน เพราะการเตรียมการสอนนั้นเป็นการวางแผนในทุก ๆ องค์ประกอบของการสอนอย่างรอบคอบ อันจะก่อให้เกิดการเรียนการ

สอนที่มีประสิทธิภาพ เป็นไปอย่างราบรื่นตามลำดับขั้นตอนอย่างคุ้มค่า ส่งผลให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้อย่างชัดเจน เกิดเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอน และวิชาที่เรียน

2.3.1.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญได้อธิบายถึงองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียน ดังนี้

ประดิษฐ์ ทองคำปลิว และ ครรชิต มนูญผล (2541, น. 12-13) ได้กล่าวถึง แนวการเขียนรายละเอียดของส่วนประกอบแผนการจัดการเรียนรู้มีดังต่อไปนี้

1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้

เขียนชื่อรายวิชา ชั้นเรียน เรื่อง และเรื่องย่อย หรือหน่วยการเรียนรู้หรือหน่วยย่อย จำนวนชั่วโมง อาจเพิ่มเติมชื่อผู้สอนและวันเวลาที่สอนด้วย

2. สาระสำคัญ

เขียนสรุปที่แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาที่สอนกับจุดประสงค์ หรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร หรือจะเรียกอีกอย่างหนึ่งได้ว่า ความคิดรวบยอด

3. จุดประสงค์

เขียนสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบกิจกรรมการเรียนการสอน มักเขียนจุดประสงค์ที่วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา และหาความสัมพันธ์กับเนื้อหาและกิจกรรมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้หรือจัดทำกำหนดการสอน และเพิ่มเติมหรือแยกย่อยเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

4. เนื้อหา

เขียนชื่อเรื่องที่ต้องการให้เรียนรู้ หรืออาจจะเพิ่มเติมเรื่องย่อย ข้อสรุปของเรื่องด้วยก็ได้

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

เขียนขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่แสดงให้เห็นบทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และการใช้สื่อประกอบกิจกรรม แสดงลักษณะขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ มีขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป จึงเห็นได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการ

6. สื่อการเรียนการสอน เขียนชื่อหรือเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียน

การสอน ทั้งสื่อของผู้สอน และผู้เรียนทุกรายการ

7. การวัดผลประเมินผล

เขียนชื่อวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูล รวมทั้งการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกขั้นตอนและทุกประเภทที่ใช้ในการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ

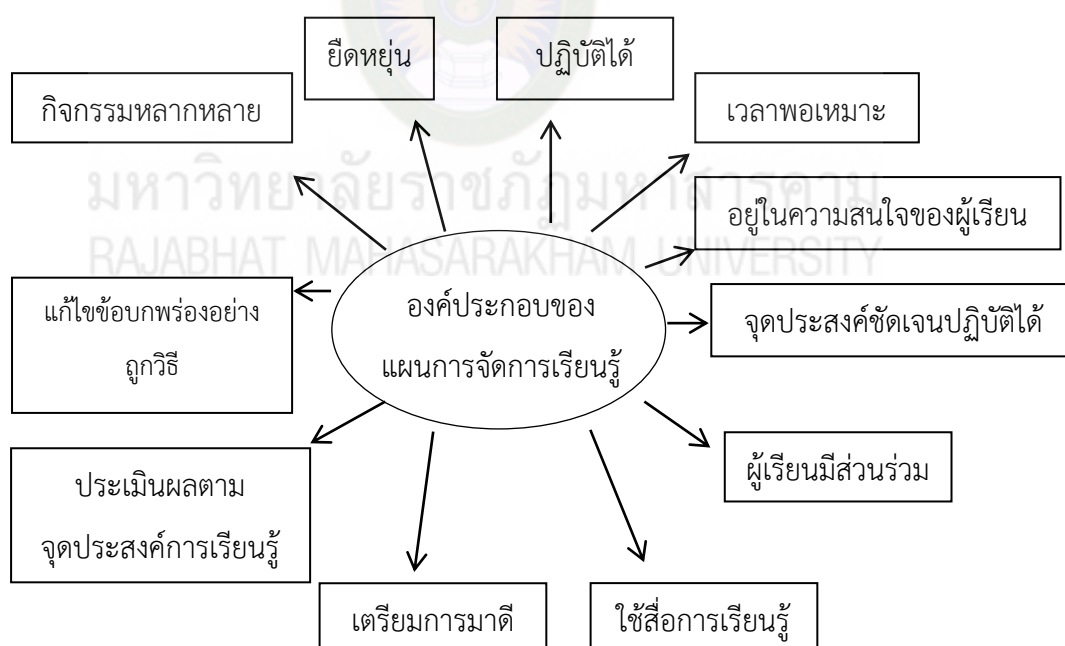
8. บันทึกผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

เป็นส่วนของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายทำการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ จะมีทั้งบันทึกความเห็น ผลการตรวจ หรือข้อเสนอแนะที่จะทำให้ผู้สอนนำไปใช้ในการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ

9. บันทึกผลหลังการสอน

เมื่อเสร็จสิ้นการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ ผู้สอนอาจบันทึกความสำเร็จ ปัญหา ผลการเรียนรู้ที่ควรปรับปรุง และสิ่งที่ควรเพิ่มเติมในแผนการจัดการเรียนรู้ถัดไป หรือสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนา

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แยกได้ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้. ปรับปรุงจาก จากหลักสูตรรัฐ...แฟ้มผลงาน,

โดย ประดิษฐ์ ทองคำปลิว และ ครรชิต มนูญผล, 2541, กรุงเทพฯ : ชูม.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, น. 65) เสนอแนวทางการจัดทำแผนการเรียนรู้ ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
2. ชื่อหน่วยการเรียนรู้
3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด
4. สาระการเรียนรู้
5. ชิ้นงาน/ภาระงาน/แบบฝึก
6. ประเมินผล
7. กิจกรรมการเรียนรู้
8. กำหนดเวลา

อารมณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 216-219) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญดังต่อไปนี้

ส่วนนำ : รายวิชา / กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้

1. จำนวนเวลาที่สอน
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. ตัวชี้วัดชั้นปี
4. สาระสำคัญ
5. จุดประสงค์การเรียนรู้
6. สาระการเรียนรู้
7. กิจกรรมการเรียนรู้
8. การวัดผลประเมินผล
9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้
10. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

แต่ละหัวข้อดังกล่าวข้างต้น สามารถแสดงรายละเอียดได้ในรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างล่างนี้

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา.....ชั้น.....ชื่อแผนหรือหน่วยการเรียนรู้.....

จำนวนเวลาที่สอน.....ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

นำมาจากหลักสูตรแกนกลางตามกลุ่มสาระที่สอน

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

นำมาจากหลักสูตรแกนกลางตามมาตรฐานการเรียนรู้

3. สาระสำคัญ

เขียนโดยยึดหลัก 3 ค (คือ ควร คุณค่า)

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ระบุพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ควรระบุให้ครบ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และเจตคติค่านิยม

5. สาระการเรียนรู้

ระบุเนื้อหาสาระหรือแนวคิดของเนื้อหา/สาระที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้

6. กระบวนการเรียนรู้

ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสาระที่สอน เช่นกระบวนการวิทยาศาสตร์ กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสอนภาษา กระบวนการเรียนรู้แบบ CIPPA กระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นต้น

.....

.....

7. การวัดผลประเมินผล

ควรแยกเป็น 3 ข้อย่อย ดังนี้

7.1 วิธีการวัดและประเมินผล

.....

.....

7.2 เครื่องมือวัดและประเมินผล

.....

.....

7.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

.....

.....

8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

ระบุวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไปศึกษา หรือวิทยากร บุคคล ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมให้ความรู้แก่ผู้เรียน

.....

.....

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ใช้บันทึกหลังการสอนแล้ว ควรแยกเป็น 3 ข้อย่อยดังนี้

9.1 ผลที่เกิดแก่ผู้เรียน (นักเรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์มากน้อยเพียงใด)

.....

.....

9.2 ปัญหาที่พบจากการสอน

9.3 แนวทางแก้ไขปัญหา

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ จะมีองค์ประกอบดังนี้

- 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชื่อชั้นที่สอน กำหนดเวลาการสอน
- 2) สาระสำคัญ
- 3) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
- 7) กิจกรรมการเรียนรู้
- 8) การวัดและประเมินผล
- 9) บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
- 10) ภาคผนวก

2.3.1.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญได้อธิบายขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 20) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ ผู้ศึกษาที่ดีจะต้องมีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสาระการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อผู้เรียนจะได้พัฒนาและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

ชวลิต ชุกาแพง (2551, น. 97-98) ได้สรุปขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์) เป็นการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาคหรือ

หน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดให้ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านคือความรู้ทักษะ/กระบวนการคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

การวิเคราะห์สาระการเรียนรู้จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านความรู้โดยการวิเคราะห์ ในหัวเรื่องดังต่อไปนี้

1. เลือกและขยายสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียนชุมชนและท้องถิ่น
2. ต้องมีความเที่ยงตรงปฏิบัติได้จริงทันสมัยและเป็นตัวแทนความรู้
3. มีความสำคัญในแนวกว้างและลึกล้ำน่าสนใจเรียนรู้จากง่ายไปหายากมีความ

ต่อเนื่องและสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

การวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้โดยการวิเคราะห์ในหัวเรื่องดังต่อไปนี้

1. เลือกวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน
2. เลือกรูปแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. เน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง

การวิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้โดยการวิเคราะห์ในหัวเรื่องดังต่อไปนี้

1. เน้นกิจกรรมที่ปฏิบัติต้องมีทั้งห้องเรียน นอกห้องเรียน และสอดคล้องกับ

ชีวิตประจำวันและชีวิตจริง

2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนและถ่ายทอดการเรียนรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ ๆ พร้อม

ทั้งทำให้เกิดความจำระยะยาว

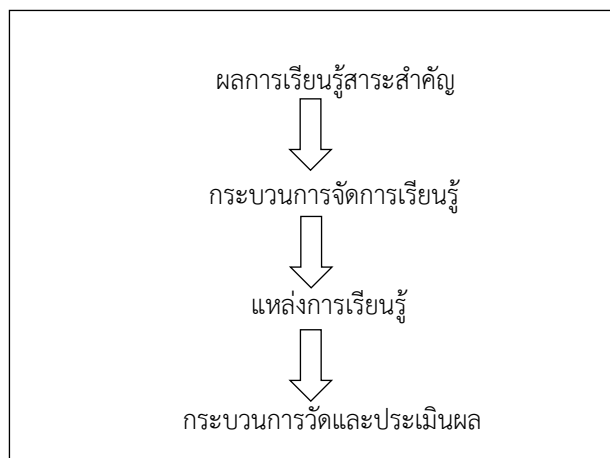
3. ตรวจสอบความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสรุป ส่งเสริมให้เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้และสิ่งที่

เรียนต่อไป

การวัดผลประเมินผลมีหลักการดังนี้

1. วิธีการวัดผลประเมินผลต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้
2. ใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย
3. เลือกใช้เครื่องมือที่มีความเชื่อมั่น
4. การแปรผลการวัดการประเมินผลเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้

ให้มีการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียนจากธรรมชาติความงาม ความจริง ความดี จินตนาการและเครือข่ายต่าง ๆ ฯลฯ

ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้. ปรับปรุงจาก *การพัฒนาหลักสูตร*. โดยชวลิต ชูกำแพง, 2551, มหาสารคาม : ทีคิวพี จำกัด.

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 230) ได้สรุปขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรม ทั้งด้านความรู้ทักษะ/กระบวนการเจตคติและค่านิยม
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น
4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, น. 113) ได้สรุปขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูเพราะเป็นการเตรียมการจัดเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาเป็นอย่างดี ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.3 ขั้นตอนการนำมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาสู่การจัดการเรียนรู้. ปรับปรุงจากการออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ *Backward Design*, โดย วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2554, มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จากภาพที่ 2.3 แสดงขั้นตอนการนำมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาสู่การจัดการเรียนรู้ สามารถอธิบายรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะจัดหลักสูตรเพื่อให้เข้าใจเป้าหมายและทิศของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รายปี/รายภาค สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นการกำหนดเนื้อหาที่จะต้องเรียน โดยคำนึงถึงจุดเน้นของหลักสูตรความต้องการของผู้เรียนความต้องการของ ท้องถิ่น

และชุมชน จำนวนเวลาที่จัดการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ วัยและระดับชั้น ส่วนการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รายปี/รายภาคเรียน นั้นเป็นการระบุถึงความรู้ทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งจะเกิดหลังจากการเรียนรู้ในแต่ละปี/ภาค

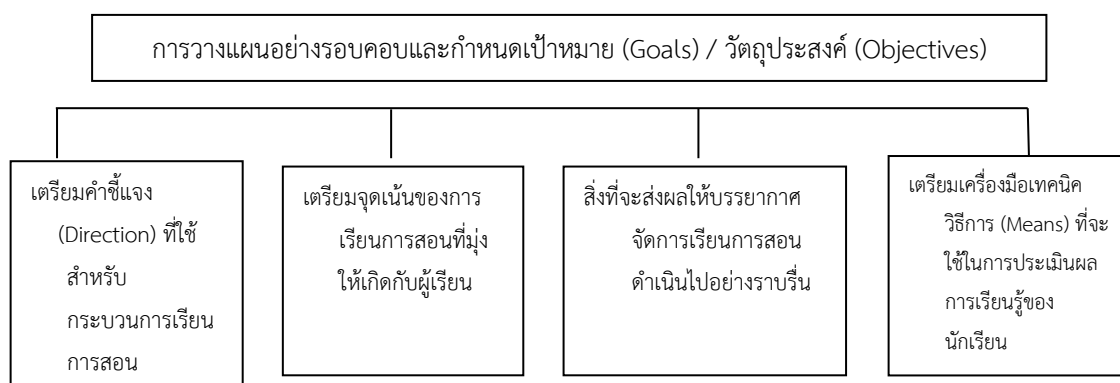
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคเรียน เพื่อกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค กล่าวคือ เป็นเนื้อหาที่จะต้องเรียนให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน

4. นำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคและสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาคเรียนมาพิจารณาเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา

5. นำคำอธิบายรายวิชามากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าหน่วยการเรียนรู้เปรียบเสมือนบทเรียนบทหนึ่ง ๆ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาหลายเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้การจัดทำ หน่วย อาจใช้หลักการบูรณาการหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ เข้าด้วย โดยใช้วิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกน เช่น สังคมศึกษา แล้วนำลักษณะเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน

6. นำหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยมาจัดทำแผนจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วย

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วยมาจัดทำเป็นแผนจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 399) ได้เสนอลำดับขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้แผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.4 ลำดับขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้. ปรับปรุงจาก *การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อม และการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21 Learning management environment and classroom management in the 21st century*, โดย สมาน เอกพิมพ์, 2560, มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.

จากการศึกษาขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้น เริ่มจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศเป็นลำดับแรก ต่อมาศึกษาเนื้อหาและสาระสำคัญ ที่จะใช้ในการสอนเพื่อนำมา กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผล ทั้งนี้การ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนจะช่วยให้แผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ และ ส่งผลให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัย สามารถสรุปการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้ว่า จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลัก ดังนี้

1. การกำหนดจุดประสงค์
2. กิจกรรมการเรียนการสอน
3. การวัดและการประเมินผล

ซึ่งองค์ประกอบหลักทั้ง 3 ส่วนนี้ ผู้วิจัยสามารถนำไปเป็นความรู้เบื้องต้นในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการวิจัยต่อไปได้

2.3.2 วิธีการสอน 2W3P

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมตินั้น นอกจากผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อันแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาวิธีการสอน 2W3P ซึ่งเป็น กระบวนการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ เทคนิคการตั้งคำถาม โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ดังนี้

2.3.2.1 ความหมายของวิธีการสอน 2W3P

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของวิธีการสอน 2W3P ดังนี้

สำนักศึกษานิเทศก์และพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2542, น. 25) ได้อธิบาย ถึงการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ว่าเป็นวิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอีกรูปแบบ หนึ่ง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมหรือขั้นเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้ว

หรืออาจเป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนต่อไป กิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้อาจจะเป็นเพลง เกม นิทาน การสนทนา หรือการแสดงต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียนที่เป็นตัวอย่างภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงและตัวอย่างภาษาที่ครูผู้สอนเลือกใช้ ในห้องเรียนครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (Informant) และให้ผู้เรียนมีหน้าที่ฟังและสังเกต

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอนนำเสนอ ในขั้นที่นำเสนอ (Presentation) ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เสมือนจริง ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ควบคุม (Conductor) ในการฝึกภาษาของผู้เรียน และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฝึกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Production) ต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้ให้นักเรียนได้ใช้ ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์เหมือนจริง และเป็นสถานการณ์ใหม่ (New Situation) อาจจะเป็น คล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ครูสอนได้นำเสนอไปแล้วทั้งนี้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่เขาได้ เรียนรู้มาแล้วทั้งในส่วนที่ได้เรียนรู้แล้วในช่วงก่อนๆ และในช่วงที่กำลังเรียนอยู่ ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้แนะนำ (Advisor) คอยแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นในขั้นตอนนี้อาจเป็นเพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่างๆ หรือการมอบหมายงาน เป็นต้น

วศยา เอกวิสัย (2558, น. 369-370) อธิบายว่า วิธีการสอน 2W3P เป็นกระบวนการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ซึ่งเป็นแนวคิดที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะทางภาษา (Language Skills) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการนำหลักไวยากรณ์ไปใช้ เนื่องจากความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) มีความสำคัญเท่ากัน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in) มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและ อยากรเรียนในบทใหม่ เมื่อสังเกตว่าผู้เรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก และสนใจ

อยากเรียนแล้ว ก็เริ่มดำเนินการเรียนในเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้มีหลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย เพื่อทบทวนความรู้เดิม

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ โครงสร้างทางไวยากรณ์ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย กิจกรรมจะประกอบด้วยทำให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนฝึกพูดตาม ในขั้นนี้ผู้สอนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก

3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องของการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) รูปแบบการฝึก อาจเป็นการฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ซึ่งเป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา ควรทำหลังการฝึก

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษามาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อความคล่องแคล่วประกอบกับความสนุกสนาน ผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้าผู้เรียนผิดพลาด อย่าขัดจังหวะ ให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจ

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง จุดประสงค์คือ เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้ อาจจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่มทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, น. 59) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ว่าเป็นกระบวนการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร และในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์ และโครงสร้างทางภาษา ความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนจะถูกจำกัด ดังนั้นกระบวนการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมและอยากกรู้อยากเรียนในบทใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก และสนใจอยากเรียนแล้ว ก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้มีหลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว

2. **ขั้นนำเสนอ (Presentation)** ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่โครงสร้างทางไวยากรณ์ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย กิจกรรมที่กำหนดไว้ประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนฝึกพูดตาม ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก ในขั้นนำเสนอนี้เน้นการให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมาย (Meaning) ของไวยากรณ์ที่นำเสนอไปแล้วตามด้วยรู้จักรูปแบบหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์นั้น ๆ (Form) และจับลงด้วยการออกเสียง (Pronunciation) ดังนั้น ในขั้นนี้สามารถที่จะจดจำประเด็นสำคัญในการนำเสนอในรูปอักษรย่อคือ MFP

3. **ขั้นฝึก (Practice)** ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษาซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึก หากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองฝึกอยู่ ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ หรืออาจจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกอย่างอิสระ (Learning by Doing)

4. **ขั้นการใช้ภาษา (Production)** มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสุขสนุกสนาน ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นนักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้านักเรียนผิดพลาด อย่าขัดจังหวะ ให้ปล่อยให้ผ่านไปก่อน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสบายใจ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน

5. **ขั้นสรุป (Wrap up)** เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงจุดประสงค์คือ เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้ว่าจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่มทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่โดยใช้วิธีการสอน 2W3P สามารถสรุปได้ว่าวิธีการสอน 2W3P เป็นกระบวนการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ ที่ให้ความสำคัญกับหลักไวยากรณ์ เนื่องจากความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความถูกต้องในการใช้ภาษามีความสำคัญเท่ากัน เพื่อไม่ให้ความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนถูกจำกัดในการพัฒนา โดยมีขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)
2. ช้่นนำเสนอ (Presentation)
 3. ช้่นฝึก (Practice)
 4. ช้่นการใช้ภาษา (Production)
 5. ช้่นสรุป (Wrap up)

2.3.2.2 ความหมายของบทบาทสมมติ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีผู้เชี่ยวชาญให้ความหมายของบทบาทสมมติ ดังนี้

Shaftel (1967, pp. 83-84) ใดให้ความหมายของบทบาทสมมติว่า หมายถึง เป็นวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ก่อนเจอสถานการณ์จริง และเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนได้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เพราะในบทบาทสมมตินั้นจะแฝงไปด้วยมวลประสบการณ์ และวิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น

Taylor Walford (1974, p. 12) ได้สรุปความหมายของบทบาทสมมติไว้ว่า บทบาทสมมติเป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียน หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง ทั้งได้ฝึกฝนทักษะการวิเคราะห์ การคิด การอภิปราย การแสดง การแก้ปัญหา การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล โดยครูเป็นผู้จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทต่าง ๆ ในสถานการณ์นั้น

Harmer (2003, p. 125) กล่าวถึงบทบาทสมมติว่า เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องแสดงออกไปให้สอดคล้องตามการสมมติตัวเองว่าอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ ที่แตกต่างกันออกไป

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 163) กล่าวถึงบทบาทสมมติ หมายถึง วิธีสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ขึ้นมาจากความเป็นจริง ให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ผู้เรียนคิดว่าควรจะเป็น ผู้สอนจะใช้การแสดงออกทั้งความรู้ ความคิด และพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นพื้นฐานในการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้เรียนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระอย่างลึกซึ้ง และรู้จักการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ทศนา แคมณี (2559, น. 358) บทบาทสมมติ เป็นกระบวนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง แสดงออกมาตามความรู้สึกนึกคิดของตน และนำเอาการแสดงของผู้เรียน ทั้งความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

จากการศึกษาความหมายของบทบาทสมมติ สรุปได้ว่า บทบาทสมมติเป็นกระบวนการสอนที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่ผู้สอนได้สร้างขึ้น และให้ผู้เรียนได้สวมบทบาท แสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนเองว่าบทบาทที่ตนได้รับจะแสดงออกเช่นไร ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระอย่างลึกซึ้ง และรู้จักการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

2.3.2.3 ความสำคัญของบทบาทสมมติ

Ur (1998, pp. 9-10) ได้กล่าวว่า บทบาทสมมติจะช่วยพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติมักอิงจากสถานการณ์จริงในสังคม ดังนั้นภาษาที่ใช้ก็เป็นภาษาสื่อสารที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้จริงในสังคม นอกจากนั้นยังทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตัวเอง และเกิดความสนุกสนานอีกด้วย

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540, น. 260-261) บทบาทสมมติเป็นเครื่องมือและวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่เรียน โดยที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติขึ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกมาตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็น และถือเอาการแสดงออกทั้งทางความรู้และพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นข้ออภิปรายเพื่อการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 163-164) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติว่า สามารถแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ ได้แก่

1. การแสดงบทบาทสมมติแบบละคร เป็นการแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่มีอยู่ ผู้แสดงจะรู้เรื่องราวทั้งหมด แต่จะไม่ไต่ให้ผู้ที่รับบทแสดงตามอย่างละเอียด ผู้รับบทจะต้องแสดงออกตามความคิดของตนเอง และดำเนินเรื่องไปตามท้องเรื่องที่กำหนดไว้แล้วซึ่งมีลักษณะเหมือนละคร
2. การแสดงบทบาทสมมติแบบแก้ปัญหา เป็นการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนได้รับทราบสถานการณ์หรือเรื่องราวแต่เพียงเล็กน้อยเท่าที่จำเป็น ซึ่งมักเป็นสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือมีความขัดแย้งแฝงอยู่ผู้แสดงบทบาทจะใช้ความคิดของตนในการแสดงออกและแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างเสรี

ทศนา แชมณี (2559, น. 358) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของบทบาทสมมติ ดังนี้ บทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเอาใจเขามาใส่ใจเรา กล่าวคือได้เข้าใจในความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น หรือเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทสมมติที่ตนเองแสดง

ผู้วิจัยสามารถสรุปความสำคัญของบทบาทสมมติได้ว่า บทบาทสมมติมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะทางการสื่อสาร ผู้แสดงบทบาทสมมติจะเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นการเรียนรู้เอาใจเขามาใส่ใจเรา ได้แสดงออกทางความคิดของตนเองได้อย่างเสรี อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ด้วย

2.3.2.4 องค์ประกอบของบทบาทสมมติ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, น. 143) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่จำเป็นในการแสดงบทบาทสมมติ มีดังนี้

1. สถานการณ์ หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่และหัวข้อเรื่องสนทนา ผู้สอนจะต้องอธิบายสถานการณ์และงาน (Task) ที่ผู้เรียนจะต้องทำให้สำเร็จ งานที่ทำจะมีความยากง่ายตามระดับของผู้เรียน เช่น การรับโทรศัพท์ เป็นต้น การอธิบายชี้แจงเกี่ยวกับสถานการณ์ ยัง สามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือธรรมเนียมปฏิบัติด้วย

2. บทบาท หมายถึง การมอบหมายบทบาท ให้ผู้เรียนสวมบทบาทที่กำหนดให้ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจในบุคลิกภาพ ประสบการณ์ สถานะทางสังคม ปัญหาและความต้องการของบทบาทที่ตนจะแสดง คำอธิบายชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทไม่ควรจะละเอียดมากจนเกินไป เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้แสดงได้พัฒนาบุคลิกภาพตามภูมิหลังหรือพฤติกรรมที่ผ่านมา

3. ส่วนวนที่เป็นประโยชน์สำหรับการแสดงบทบาทสมมติ หมายถึง ส่วนวน วลี คำศัพท์เฉพาะ และรูปแบบของภาษา เช่น การถามคำถามลักษณะ Wh - Questions ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านภาษาศาสตร์สังคม

4. ความรู้พื้นฐานในเนื้อหาของสถานการณ์ หมายถึง ความรู้ทั่วไปที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีเกี่ยวกับสถานการณ์ในการแสดง เช่นการแสดงบทบาทสมมติในที่ประชุม เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้สอนอาจให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียน โดยเตรียมเอกสารให้อ่านให้ดู ภาพยนตร์ หรือเชิญวิทยากรมาบรรยาย เป็นต้น

ทศนา แชมณี (2559, น. 358) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแบบบทบาทสมมติ ดังนี้

1. มีผู้สอนและผู้เรียน
2. มีสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ
3. มีการแสดงบทบาทสมมติ
4. มีการอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง และสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ
5. มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ประกอบที่สำคัญของบทบาทสมมติได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของบทบาทสมมติ ได้แก่ สถานการณ์ที่กำหนด บทบาท ส่วนวน ความรู้พื้นฐานในการแสดง ทั้งนี้ครูผู้สอนควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3.2.5 เทคนิคในการใช้วิธีสอนในการแสดงบทบาทสมมติ

ในการนำการแสดงบทบาทสมมติไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนนั้น มีข้อควรคำนึงหลายอย่างที่ต้องปรับใช้ตามสถานการณ์ในห้องเรียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้เทคนิคการนำเอาการแสดงบทบาทสมมติไปใช้ในวิธีสอนดังนี้

กฤษยพัฒน์ พุดลา (2553, น. 25) กล่าวถึง การใช้บทบาทสมมติให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนควรมีการเตรียมการสอนและกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้แสดงได้เข้าใจ และต้องมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เช่น การโยงประสบการณ์ใกล้ตัวของผู้เรียน การเลือกบทบาทที่ใกล้เคียงกับตัวผู้เรียน มีการเตรียมผู้สังเกตการณ์ และร่วมกันอภิปราย สรุปผลหลังการแสดงเสร็จสิ้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 168) ได้เสนอการนำวิธีสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติไปใช้ โดยผู้สอนควรคำนึงถึงข้อต่อไปนี้

1. จุดประสงค์การสอน เป็นการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านเจตคติ เช่น การเห็นใจผู้อื่นมีความเมตตากรุณา ฯลฯ บทเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาสังคมซึ่งเป็นบทเรียนที่เหมาะสม พฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม ดังนั้นผู้สอนจะต้องวิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหา ซึ่งจะทำให้การสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติมีความหมายต่อผู้เรียนมาก
2. ผู้สอน ต้องทำความเข้าใจในขั้นตอนการสอนให้ละเอียดและดี เพื่อให้เกิดคุณค่าเกี่ยวกับการสอนแก่ผู้เรียน เช่น การเลือกปัญหาหรือเหตุการณ์มาศึกษา การเตรียม

สถานการณ์ การเขียนบทบาทสมมติ และการวิเคราะห์ห่อภิปราย หากผู้สอนขาดความเข้าใจที่ถูกต้อง จะส่งผลให้การสอนไม่บรรลุจุดประสงค์

3. เวลา วิธีสอนแบบนี้ต้องใช้เวลามาก การจะช่วยลดเวลาได้นั้น ผู้สอน อาจจะทำให้ให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหามาก่อนจากที่บ้าน

4. วิชา วิชาที่เหมาะสมกับการสอนวิธีนี้ ได้แก่ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในระดับชั้น ประถมศึกษา วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา หรือวิชาที่ต้องการพัฒนาเจตคติให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนควรเลือกบางบทเรียนที่เหมาะสมกับวิธีนี้

สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้นำบทบาทสมมติ มาปรับใช้เป็นกิจกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดความคล่องแคล่ว โดยกิจกรรมบทบาทสมมติจะอยู่ใน กระบวนการสอน 2W3P ขั้นตอนที่ 4 ซึ่งเป็นการใช้ภาษา (Production) โดยมีเนื้อหาสถานการณ์ จำลอง 7 เรื่อง ได้แก่

1. Hello, My friends
2. Job Interview
3. At the Restaurant
4. At the Airport
5. At the Hospital
6. Checking into the Hotel
7. Clothes Shopping

ซึ่งการที่ผู้เรียนได้ฝึกแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน หลาย ๆ รูปแบบ จะสามารถพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

2.4 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ มีจุดประสงค์เพื่อ พัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฉะนั้น การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงมีความจำเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.4.1 การพูด

2.4.1.1 ความหมายของการพูด

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของการพูด ดังนี้

Scott (1981, p. 70) กล่าวว่า การพูดเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่มีบุคคลตั้งแต่สองบุคคลขึ้นไป มีทั้งผู้พูดและผู้ฟัง โดยที่ทั้งสองนั้นจะมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน และตีความหมายในสิ่งที่ฟังได้

Finocchiaro, Mary, and Christopher Brumfit (1983, p. 140) ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นปฏิริยาที่สัมพันธ์กันระหว่างสมองกับร่างกายโดยต้องเกิดขึ้นพร้อมกันทันที ผู้พูดในฐานะที่เป็นผู้ส่งสารต้องส่งสารโดยใช้ภาษาพูดที่เหมาะสม มีการเน้นและออกเสียงสูงต่ำ รวมไปถึงการแสดงออกทางสีหน้าเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารความหมายไปยังผู้ฟัง ในภาษาพูดอาจจะขาดความสมบูรณ์ในประโยคหรือไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์นัก ซึ่งแตกต่างจากภาษาเขียนที่จำเป็นต้องเขียนให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ ผู้รับสารหรือผู้อ่านจึงจะเข้าใจ

Byrne (1987, pp. 22-24) อธิบายว่า การพูดเป็นกระบวนการสองทิศทางที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการฟัง ผู้พูดต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อความเข้าใจของผู้ฟังที่ต้องตีความทำความเข้าใจในข้อมูลและตอบสนอง โดยมีการแลกเปลี่ยนบทบาทผู้พูดและผู้ฟังอย่างต่อเนื่อง

พรสวรรค์ สิปอ (2550, น. 163) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ดังนี้ การพูด คือ ปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง และตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ การมีประสิทธิภาพในการพูด โดยหลีกเลี่ยงให้ผู้ฟังสับสน ด้วยการไม่ใช่ไวยากรณ์ผิด หรือคำไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรม

แสงระวี ดอนบัวแก้ว (2557, น. 146) ได้กล่าวถึงการพูดไว้ว่า เป็นการติดต่อสื่อสารโดยใช้เสียง ภาษาและท่าทาง ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน เพื่อถ่ายทอด ความรู้สึก นึกคิดและความเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ทั้งนี้การพูดเป็นกระบวนการใส่ความหมายจะเกิดขึ้นควบคู่กับการฟัง ซึ่งเป็นกระบวนการแปลความหมายหรือถอดความหมายนั่นเอง

อังชรินทร์ ทองปาน (2561, น. 165) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ ดังนี้ การมีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาที่มีการออกเสียงชัดเจนและมีน้ำเสียงทำนองสูงต่ำ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกันกับสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูด มีความเหมาะสม ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมนั้น ๆ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า การพูด หมายถึง กระบวนการสื่อสารที่มีสองทิศทาง เกี่ยวข้องโดยตรงกับการฟัง มีการออกเสียง ถ้อยคำ วลี หรือประโยค รวมไปถึงการแสดงกริยา เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความต้องการ และความเข้าใจไปยังผู้ฟังหรือผู้รับสาร ให้รับรู้ เข้าใจ และตอบสนอง ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้พูดและผู้ฟังต้องแลกเปลี่ยนบทบาทกันอย่างต่อเนื่อง

2.4.1.2 ความสำคัญของการพูด

ในโลกยุคปัจจุบันที่เป็นสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มนุษย์ทุกคนมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ความสามารถด้านการพูดเพื่อสื่อสาร ในการเชื่อมโยงข้อมูล ถ่ายทอดข้อมูล เพื่อเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตกับผู้อื่น ซึ่งจากการศึกษาทำให้พบว่าความสำคัญของการพูด มีดังนี้

Hedge (2007, pp. 42-44) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า มีความสำคัญอย่างมากในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยได้มีการวางแผนลำดับจัดสถานการณ์ให้สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 220) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น

เจนจิรา ชัยปาน และคณะ (2556, น. 19) กล่าวถึงการพูดว่าเป็นทักษะที่จำเป็นกว่าทักษะอื่น ๆ อีกทั้งยังช่วยให้การใช้ทักษะอื่น ๆ ง่ายขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า การพูดเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การใช้ชีวิตประจำวัน และเป็นทักษะที่ทำให้การเกิดทักษะอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการเกิดปฏิสัมพันธ์ และมิตรไมตรีที่ดีงามระหว่างกัน ในสังคมโลกในยุคปัจจุบัน

2.4.1.3 องค์ประกอบของการพูด

การที่จะพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการพูด จากการศึกษาดังกล่าว พบว่ามีผู้เชี่ยวชาญได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการพูดไว้ดังนี้

Harris (1990, pp. 81-82) กล่าวถึงองค์ประกอบในการพูด ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) ผู้พูดต้องออกเสียงพยัญชนะ สระ การเน้นหนัก ในคำ ประโยค และคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง
2. ไวยากรณ์ (Grammar) ผู้พูดต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
3. คำศัพท์ (Vocabulary) ผู้พูดต้องใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง และหลากหลาย
4. ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) ผู้พูดต้องใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว
5. ความสามารถในการจับใจความ (Comprehensibility) ผู้พูดต้องสามารถจับใจความของข้อมูลแล้วพูดโต้ตอบให้การสื่อสารดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น

Weir (1998, p. 42) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการพูด ดังนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) คือ ในขณะที่กำลังเผชิญหน้าต่อสถานการณ์ที่ยากลำบาก ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างราบรื่น
2. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness) คือ สามารถพูดด้วยถ้อยคำที่สุภาพ ในเวลาและภาษาที่เหมาะสม ทั้งในการตอบโต้สนทนา พูดขอร้อง และแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง
3. ความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) คือ สามารถพูดโดยใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และ เข้าใจง่าย
4. ความหลากหลายที่อยู่ในขอบเขต (Range) การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ในความพอเพียงและหลากหลายของคำศัพท์และไวยากรณ์

Underhill (2000, p. 2) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดว่ามีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) หมายถึง บุคคลซึ่งสื่อสารโดยการพูดไปยังผู้ฟัง
 2. ข้อความ (Message) หมายถึง สารหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง
 3. ผู้ฟัง (Listener) หมายถึง บุคคลที่รับข้อความหรือข้อมูลที่ส่งมาจากผู้พูด
- แสงระวี ดอนบัวแก้ว (2558, น. 148 -149) ได้สรุปองค์ประกอบของการพูด ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความราบรื่น ต่อเนื่อง และเป็นธรรมชาติในการพูด

2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจ

3. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) หมายถึง ความถูกต้องทางภาษาที่พูดออกไปโดยใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง และมีภาษาที่เข้าใจง่าย มีการออกเสียง เน้นเสียง พูดเสียงสูงต่ำในประโยค ตลอดจนถึงจังหวะในการพูดและมีความถูกต้องตามหลักของไวยากรณ์

4. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communication) หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในสิ่งที่พูด

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการพูดนั้นมีอยู่ 7 ประการได้แก่ 1) ผู้พูดหรือผู้ส่งสาร (Speaker) 2) ข้อความหรือสาร (Message) 3) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) 4) ความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) 5) ความเหมาะสมในการใช้ภาษา (Appropriateness) 6) การจับใจความ (Comprehensibility) และ 7) ผู้ฟังหรือผู้รับสาร (Listener)

2.4.1.4 เทคนิคการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นอกจากองค์ประกอบของการพูดที่ต้องมีแล้ว ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพยังคงต้องได้รับการฝึก ภาษาอังกฤษที่ถือเป็นภาษาต่างประเทศนั้น จำเป็นต้องใช้เวลาอาศัยแรงจูงใจ ความถนัดและสภาพการเรียนการสอนที่เหมาะสม จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่ามีผู้เชี่ยวชาญได้เสนอเทคนิคการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

วีไลพร ธนสุวรรณ (2530, น. 24) ได้เสนอเทคนิคการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. ควรเริ่มจากการฝึกบทสนทนาสั้น ๆ และประโยคแบบต่าง ๆ
2. หลังจากการสอนบทสนทนา ผู้สอนควรโยงเรื่องในบทสนทนาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์จริง เช่น บทสนทนาเกี่ยวกับอาชีพผู้ปกครอง
3. กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกพูดและใช้ภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ สร้างกำลังใจและความรู้สึกที่ดีให้กับผู้เรียน โดยไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกกลัวที่จะพูดผิด หรืออายที่จะพูด

4. แก้อัปเดตผลขาดในการออกเสียงและใช้ไวยากรณ์ผิดเฉพาะในระหว่างการฝึกเท่านั้น เมื่อถึงขั้นตอนของการให้อิสระแก่ผู้เรียนในการพูดนั้น ควรให้สามารถสื่อสารได้เข้าใจเท่านั้น

5. เลือกใช้สื่อประกอบการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ทั้งนี้ ควรสอนเริ่มตั้งแต่ง่ายไปยาก เช่น เริ่มจากการฝึกให้ตั้งคำถาม และตอบคำถามเป็นหัวข้อง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน เช่น การขอร้องเรื่องส่วนตัว คำถามเพื่อซักซ้อมความเข้าใจ หรือคำถามเกี่ยวกับไวยากรณ์ต่อไป จากนั้นเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเล่าเรื่อง จากสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นมาแล้ว อาจเป็นการเล่าคนเดียวหรือผลัดกันเล่าทีละประโยคก็ได้ โดยมีเป้าหมายคือให้ผู้เรียนได้เกิดความคล่องแคล่ว และถูกต้องเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

วันเพ็ญ ชัยกิจมงคล (2550, น. 11-12) กล่าวถึงเทคนิคการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ฝึกใช้สำนวนภาษาที่ได้เรียนรู้ในโอกาสต่าง ๆ หมายถึง การที่ผู้เรียนพยายามจำสำนวนใหม่ที่คิดว่าน่าสนใจ ความไพเราะ สื่อความหมายได้ดีเพื่อนำมาสื่อสารในโอกาสต่าง ๆ เช่น การติดต่อเพื่อนที่อยู่ต่างประเทศใช้การคุย (Chat) ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2. เลือกพูดเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองถนัด หมายถึง การแก้ปัญหาของผู้เรียนในขณะที่คิดเรื่องพูดไม่ออก โดยสร้างความมั่นใจในการพูด คือพูดในเรื่องที่ตนเองสนใจ หรือถนัดบ้าง จะได้ฝึกภาษาในการสื่อสารได้บ่อยมากขึ้น

3. นำคำศัพท์ที่รู้จักมาเชื่อมต่อกันเป็นคำใหม่หรือวลีใหม่เพื่อสื่อสารเมื่อนึกคำศัพท์ที่ถูกต้องไม่ออก หมายถึง การที่ผู้เรียนแก้ไขปัญหาในการจะสื่อความหมายแต่นึกคำศัพท์ในขณะที่พูดไม่ออก ด้วยการนำคำที่รู้จักมาเชื่อมต่อกันเป็นคำใหม่เพื่อที่จะสื่อสารในขณะนั้นให้ได้ เช่น เมื่อนึกคำว่า “Horizon” ไม่ออก ก็พูดว่า “at the edge of the sky” แทน เป็นต้น

4. ฝึกแสดงความคิดเห็นด้วยคำพูดเมื่อมีโอกาส หมายถึง การที่ผู้เรียนพยายามหาโอกาสในการฝึกภาษาอังกฤษด้วยการพูด เช่น พูดเพื่อแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือ การตั้งคำถามเพื่อขอความเห็นในชั้นเรียน เป็นต้น

5. ศึกษาและฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากภาษาไทยให้ถูกต้อง หมายถึง การที่ผู้เรียนศึกษาว่าเสียงใดในภาษาอังกฤษที่ออกเสียงเหมือนหรือแตกต่างจากเสียงในภาษาไทย และอย่างไร เพื่อที่จะพยายามให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เช่น เสียง /th/ และ /sh/ เป็นต้น

อังชรินทร์ ทองปาน (2561, น. 169) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังนี้ การที่จะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น จะต้องมีความสามารถหลักที่สำคัญ ได้แก่ ความสามารถด้านไวยากรณ์ กล่าวคือ เป็นการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ คำศัพท์ เสียงและโครงสร้าง ความสามารถด้านภาษาศาสตร์และสังคม กล่าวคือ ความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมในการดำเนินการสนทนาให้มีสาระต่อเนื่องกัน ทำให้เข้าใจได้ง่าย และความสามารถด้านกลยุทธ์ในการสื่อสาร กล่าวคือการเลือกใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร เพื่อนำมาแก้ปัญหาในขณะที่สื่อสาร ทำให้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่หยุดชะงัก

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า เทคนิคการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ควรศึกษาการออกเสียง มีความถูกต้องตามไวยากรณ์ และความรู้พื้นฐานคำศัพท์พอสมควร เพื่อจะได้พัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อไป โดยเริ่มจากการนำความรู้ทางพื้นฐานคำศัพท์มาใช้ฝึกพูดแบบสั้นๆ ในเรื่องที่ตนเองถนัด เมื่อชำนาญจะสามารถพูดได้เป็นประโยค สุดทำยสิ่งที่สำคัญในการฝึกนั้นคือ การมุ่งเข้าหาโอกาสอันจะได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อความคล่องแคล่ว และชำนาญในการใช้ภาษาต่อไป

2.4.1.5 เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Harris (1990, p. 84) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบใช้มาตรฐานส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

ให้ 1 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมากจนทำให้ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การที่จะทำความเข้าใจคำพูดได้ ผู้ฟังต้องคอยถามซ้ำอยู่เรื่อยๆว่าผู้พูด พูดอะไร

ให้ 3 คะแนน เมื่อการออกเสียงยังมีปัญหา ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถทำความเข้าใจได้และมักออกเสียงผิด ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและความสับสนในบางครั้ง

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แม้จะยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่บ้าง แต่ผู้ฟังก็สามารถเข้าใจผู้พูดได้เป็นอย่างดี

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถออกเสียงได้เทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้องเลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อยๆ จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจลำบาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดยังคงมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ่อยครั้ง จนบางครั้งทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดยังคงมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ทำให้การสื่อความหมายผิด

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย เช่น เรียงลำดับผิดแต่ก็สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถสนทนาสื่อสารความหมายได้ เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและมีความรู้ทางด้านคำศัพท์จำกัดมากจนทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในการสนทนาอยู่ในวงค่อนข้างจำกัด เพราะผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการใช้ศัพท์สำนวนได้คล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมาก จนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานานเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ให้ 3 คะแนน เมื่อความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังมีไม่ค่อนมากนัก เพราะยังมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอยู่

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูด แต่ก็มี การพูดสะดุด เพราะยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอยู่บ้าง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความยากลำบากในการคิดหาคำพูด โดยจะพูดซ้ำติดอ่าง พูดคำซ้ำแล้วซ้ำอีก

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถเข้าใจสิ่งที่พูดและพูดได้เป็นส่วนมาก แต่พูดได้ค่อนข้างช้าและมีการพูดซ้ำๆ

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วนแต่ก็มีการพูดซ้ำความบ้างเป็นบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย

Ur (1996, p. 135) ได้กล่าวถึงข้อสอบที่มีเกณฑ์วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 องค์ประกอบ และแบ่งระดับของการให้คะแนนความสามารถในการพูดในแต่ละองค์ประกอบเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้ 1 คะแนน เมื่อไม่มีการพูดหรือพูดน้อยมากจนไม่สามารถเข้าใจได้

ให้ 2 คะแนน ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง และมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐาน และมีการพูดออกเสียงที่แสดงถึงสำเนียงภาษาแม่ของผู้พูดเด่นชัด

ให้ 3 คะแนน มีการใช้คำศัพท์ในวงจำกัด มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อย่างเด่นชัด และมีการพูดออกเสียงที่แสดงถึงสำเนียงภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย

ให้ 4 คะแนน มีการใช้คำศัพท์ในวงกว้างขึ้น แต่ยังคงใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ผิดพลาดบ้าง และมีการพูดออกเสียงที่แสดงถึงสำเนียงภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย

ให้ 5 คะแนน มีการใช้คำศัพท์ในวงกว้างได้ถูกต้อง และเหมาะสม ไม่มี ข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อย่างเด่นชัด และมีสำเนียงการพูดเหมือนเจ้าของภาษาหรือ มีสำเนียงภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย

2. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้ 1 คะแนน ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้เลย

ให้ 2 คะแนน หยุดพูดบ่อยครั้ง และพูดสั้นๆ และบางครั้งยากต่อการเข้าใจ

ให้ 3 คะแนน สามารถพูดสื่อความคิดได้ แต่ยังคงพูดสั้นๆ และหยุดเว้นช่วงการพูดในบางครั้ง

ให้ 4 คะแนน สามารถพูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เป็นการสนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลในระยะสั้น

ให้ 5 คะแนน สามารถพูดได้เข้าใจง่าย และเกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร และ มีการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลในระยะยาว

อัจฉรา วงศ์โสธร (2554, น. 13) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถ การพูดภาษาอังกฤษโดยเริ่มจากระดับเริ่มเรียนไปจนถึงระดับการสื่อสาร ดังนี้

1. การออกเสียง

1 หมายถึง ผู้เรียนยังพูดตอบโต้ไม่ได้

2 หมายถึง ผู้เรียนออกเสียงผิดๆ พูดเข้าใจยาก

3 หมายถึง ผู้เรียนออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว

4 หมายถึง ผู้เรียนออกเสียงถูกต้อง

2. คำศัพท์

1 หมายถึง ผู้เรียนใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้

2 หมายถึง ผู้เรียนใช้ศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ยังใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้

3 หมายถึง ผู้เรียนสื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ที่เหมาะสม

4 หมายถึง ผู้เรียนใช้ศัพท์ที่เหมาะสมในทุกสถานการณ์

3. โครงสร้างไวยากรณ์

- 1 หมายถึง ผู้เรียนใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้
- 2 หมายถึง ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด
- 3 หมายถึง ผู้เรียนใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
- 4 หมายถึง ผู้เรียนไม่มีข้อผิดพลาดทั้งการใช้ศัพท์หรือโครงสร้างไวยากรณ์

4. การแสดงท่าทางประกอบการพูด

1 หมายถึง ผู้เรียนแสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอาย พูดไม่ตรงตามบทบาทและสถานการณ์ ไม่กล้าสบตากับผู้ฟัง

2 หมายถึง ผู้เรียนแสดงท่าทางการพูดไม่เป็นธรรมชาติ ติดขัด เชนอายเล็กน้อย พูดได้ตรงตามบทบาทและสถานการณ์ สบตากับผู้ฟังบางครั้ง

3 หมายถึง ผู้เรียนแสดงท่าทางการพูดเป็นธรรมชาติ ไม่ติดขัด เชนอาย พูดได้ตามบทบาทและสถานการณ์ สบตากับผู้ฟังบางครั้ง

4 หมายถึง ผู้เรียนแสดงท่าทางการพูดเป็นธรรมชาติ ไม่ติดขัด เชนอาย พูดได้ตามบทบาทและสถานการณ์ สบตากับผู้ฟังอย่างมั่นใจ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และระดับความสามารถของผู้เรียน โดยอาศัยรูปแบบเกณฑ์ของ Ur (1996, p. 135) Harris (1990, p. 84) และ อัจฉรา วงศ์โสธร (2554, น. 13) เป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความถูกต้อง (Accuracy) หมายถึง ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องที่จะสื่อความหมาย
2. การออกเสียง (Pronunciation) หมายถึง ความสามารถในการออกเสียงได้เหมือนหรือเทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา
3. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความสามารถในการพูดได้เร็ว ราบรื่น และมีความสม่ำเสมอในการพูด
4. การแสดงออก (Action) หมายถึง การแสดงบทบาท ใช้ท่าทางประกอบในระหว่างการสนทนาเพื่อให้สัมพันธ์สอดคล้องกับสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับ

ระดับเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดในแต่ละองค์ประกอบเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความถูกต้อง (Accuracy)

ให้ 1 คะแนน เมื่อใช้ไวยากรณ์ผิด เรียงลำดับคำไม่ถูกต้องและไม่มีความรู้ด้าน คำศัพท์เลย จนไม่สามารถสื่อสารความหมายได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ แต่เรียงลำดับคำผิดบ่อย และใช้คำศัพท์ผิด จนยากต่อการเข้าใจ

ให้ 3 คะแนน เมื่อใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในการ สนทนาอยู่ในวงค่อนข้างจำกัด

ให้ 4 คะแนน เมื่อยังมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ทำให้การสื่อ ความหมายผิด

ให้ 5 คะแนน เมื่อข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์มีเพียงเล็กน้อย ใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้องเหมาะสม

2. การออกเสียง (Pronunciation)

ให้ 1 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมากจนทำให้ไม่สามารถเข้าใจ คำพูดได้เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การที่จะทำความเข้าใจ คำพูดได้

ให้ 3 คะแนน เมื่อการออกเสียงยังมีปัญหา ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและ ความสับสนในบางครั้ง

ให้ 4 คะแนน เมื่อสามารถออกเสียงได้ดี แม้จะยังมีปัญหาในการออกเสียง บางเสียงอยู่บ้าง แต่ก็สามารถเข้าใจคำพูดได้เป็นอย่างดี

ให้ 5 คะแนน เมื่อสามารถออกเสียงได้เทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของ ภาษา

3. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ให้ 1 คะแนน เมื่อมีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมาก จนทำให้ไม่สามารถ สนทนากันได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานานเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ให้ 3 คะแนน เมื่อความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังมีไม่ค่อยมากนัก เพราะยังมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอยู่

ให้ 4 คะแนน เมื่อมีความคล่องแคล่วในการพูด แต่ก็มี การพูดสะดุด เพราะยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอยู่บ้าง

ให้ 5 คะแนน เมื่อมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

4. การแสดงออก (Action)

ให้ 1 คะแนน เมื่อพูดหรืออ่านไม่เป็นธรรมชาติ และไม่มีท่าทางประกอบ

ให้ 2 คะแนน เมื่อพูดซ้ำติดอ่าง พูดซ้ำแล้วซ้ำอีก และมีท่าทางประกอบเล็กน้อย

ให้ 3 คะแนน เมื่อพูดได้เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้างซ้ำ และมีท่าทางประกอบเล็กน้อย

ให้ 4 คะแนน เมื่อพูดให้เข้าใจได้ครบถ้วน มีท่าทางประกอบบ้าง แต่ก็มี การพูดซ้ำความเป็นบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน เมื่อน้ำเสียงในการพูด และแสดงท่าทางประกอบเหมาะสมกับ บทบาทที่ได้รับ

2.5 ความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ พบว่ามีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจไว้ ดังนี้

Wolman (1973, p. 384) ได้อธิบาย ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, น. 15) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็น ความรู้สึกพอใจ เต็มใจและพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งจนเกิด ความสนุกสนาน

เพลิดเพลิน เช่น ร้องเพลง เต้นรำ ร่วมกับคนอื่นด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน สนุกกับการเล่นเกม ตัวเลข เป็นต้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, น. 244) อธิบายว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากที่ได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น โดยเป็นความรู้สึกทางบวก

ประสาท อิศรปรีดา (2550, น. 300) กล่าวถึง ความพึงพอใจ หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิต ซึ่งเป็นภาวะที่กระตุ้นจากภายในส่งผลต่อพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ หรือเป้าหมายที่ต้องการ

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบทางจิตใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และจะเกิดความรู้สึกพึงพอใจได้นั้นก็ต่อเมื่อสิ่งที่ทำสนองตอบต่อความต้องการที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ เมื่อเราเกิดความพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วนั้น สิ่งๆนั้นจะมีความหมายต่อผู้ทำ

2.5.2 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ

Day (1997, p. 54) นำเสนอวิธีที่สามารถวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. การประเมินผลทางจิตวิทยา (Psychological Interpretation of Satisfaction) แนวทางนี้มองความพึงพอใจว่าเป็นการยืนยัน (Confirmation) ของความคาดหวังที่เกิดขึ้น (Prior Expectation) ความพึงพอใจขึ้นอยู่กับ การเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้รับ ซึ่งก็คือ แนวทางของ Disconfirmation Process หรือ การยืนยันความหวังหลักแต่หลีกเลี่ยงข้อมูลซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้ง

2. การประเมินตามทฤษฎีอรรถประโยชน์ (Utility Theory Interpretation of Satisfaction) เป็นการอ้างอิงทฤษฎีในด้านเศรษฐศาสตร์ โดยมีสมมติฐานว่าผู้บริโภคที่มีเหตุผล (Rational Consumer) ซึ่งต้องการทำให้ตนบรรลุความพอใจสูงสุดเมื่อเกิดอรรถประโยชน์สูงสุดและทำให้เกิด Ideal Point ว่าน้อยกว่า เท่ากับ หรือมากกว่า และระยะห่าง มากน้อยเพียงใด โดยการนำมาเปรียบเทียบกับความคาดหวัง (Expectation) และการรับรู้ (Perception)

ชวลิต ชุกำแพง (2551, น. 101 - 107) อธิบายถึง เครื่องมือวัดความพึงพอใจแบบลิเคอร์ท เป็นวิธีการสร้างที่ง่ายกว่าวิธีเทอร์สโตนมีความหมายเชื่อมั่นสูงและพัฒนาเพื่อวัดด้านความรู้สึกได้หลายอย่าง การสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจแบบนี้เป็นวิธีประเมินน้ำหนักความรู้สึกของข้อความในตอนหลังคือหลังจากเอาเครื่องมือไปวัดแล้ว ซึ่งตรงข้ามกับแบบของ เทอร์สโตนที่กำหนดค่าน้ำหนักของข้อความไว้ก่อนการนำไปสอบถามการสร้างข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อเป้า

หมายความว่าพึงพอใจจะต้องให้ครอบคลุมและสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ข้อความอาจจะเป็นบวกหมดหรือทางลบหมดหรือผสมกันก็ได้ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับตามวิธีของ ลิกเคอร์ต (Likert) มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจและสร้างแบบสอบถาม
2. เลือกชื่อเป้าหมาย (Attitude Object) ก่อน
3. เขียนข้อความแสดงความรู้สึกต่อเป้าหมายโดยวิเคราะห์แยกแยะดูให้

ครอบคลุมลักษณะของข้อความ เช่น เป็นข้อความที่แสดงความเชื่อและรู้สึกต่อเป้าหมายที่ต้องการ ไม่เป็นการแสดงถึงความเป็นจริง มีความชัดเจน สั้น ให้ข้อมูลพอตัดสินใจได้ไม่ครอบคลุม ทั้งทางดีและไม่ดี หรือทั้งบวกและลบ ควรหลีกเลี่ยงคำปฏิเสธซ้อนข้อความอ้างอิงในอดีตที่ผ่านมาข้อความที่มีคำว่า ทั้งหมด เสมอ ๆ ไม่เคย ไม่มีเลยเพียงเท่านั้น และข้อความเดียวควรมีความเชื่อเดียว

4. การตรวจสอบข้อความเป็นการตรวจสอบขั้นแรกเพื่อดูให้แน่ชัดว่า ข้อความนั้นเขียนไว้เหมาะสมดีหรือไม่การตอบจะให้ตอบว่า ชอบ - ไม่ชอบดี - ไม่ดี หรือ เห็นด้วย - ไม่เห็นด้วยการเขียนการแสดงออกมาในมาตราวัดแบบลิเคอร์ทนิยมใช้ เช่น

() เห็นด้วยอย่างยิ่ง

() เห็นด้วย

() ไม่แน่ใจ

() ไม่เห็นด้วย

() ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนนเป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดี พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยผลการวัดความพึงพอใจทั้งฉบับของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

ประดิษฐ์ เอกทัศน์ (2558, น. 102) กล่าวถึงความสำคัญของการรับรู้ไว้ว่า การรับรู้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะคนเราเกิดการเรียนรู้ก็ต่อเมื่อได้รับประสบการณ์ ประสบการณ์ก็คือสิ่งเร้าสัมผัสกับอินทรีย์และเกิดการรับรู้เกิดเป็นความจำเก็บไว้เป็นประสบการณ์เดิม ดังนั้นถ้าไม่มีการรับรู้ก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ อีกนัยหนึ่งการรับรู้ก็มีความสำคัญต่อเจตคติ อารมณ์และแนวโน้มของพฤติกรรม กล่าวคือ เมื่อรับรู้สิ่งใดก็ย่อมเกิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้น พอเกิดอารมณ์ความรู้สึกหลาย ๆ ครั้งก็อาจจะกลายเป็นเจตคติ ทำให้แนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น

สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจต้องคำนึงถึงเนื้อหาข้อความว่าเหมาะสมดี หรือไม่ มีความชัดเจน ตรงตามความพึงพอใจที่จะวัด ซึ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวัดความพึงพอใจตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) โดยกำหนดมาตราวัดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- () เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- () เห็นด้วย
- () ไม่แน่ใจ
- () ไม่เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.6 การหาคุณภาพนวัตกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ที่จะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องหาคุณภาพนวัตกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

2.6.1 การหาประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีผู้เชี่ยวชาญให้ความหมายและอธิบายการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

Herbert A. Simon (1960, p. 80) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพ คือการพิจารณาว่างานนั้น ๆ ประสิทธิภาพสูงสุดให้ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กับผลผลิต (Output) ที่ได้รับออกมา ดังนั้นประสิทธิภาพจึงเท่ากับผลผลิตลบด้วยปัจจัยนำเข้า ซึ่งอาจเขียนสูตรได้ดังนี้

$$E = O-I/S$$

E = Efficiency คือ ประสิทธิภาพของงาน

O = Output คือ ผลผลิตหรือที่ได้รับออกมา

I = Input คือ ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรทางการบริหารที่ใช้ไป

S = Satisfaction คือ ความพึงพอใจในผลงานที่ออกมา

ดวงมาลา จาริชานนท์ (2551, น. 8) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของสื่อที่เกิดจากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อและเทคโนโลยีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งประสิทธิภาพนั้นได้จากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 เป็นตัวเลขแรกและ E_2 เป็นตัวเลขหลัง ยิ่งตัวเลขใกล้ร้อยมากเท่าใด ยิ่งมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ซึ่งจะกลายเป็นเกณฑ์พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการสอน

ชวลิต ชูกำแพง (2553, น. 131-132) ได้กล่าวถึง การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคุณภาพ ของนวัตกรรมที่ใช้ในมหาศาล ประสิทธิภาพ (ซึ่งไม่ใช่ค่าสถิติ) เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ แล้วสามารถหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) ในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างด้วยรายละเอียด ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดกิจกรรม การเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ ภายในกิจกรรมที่ กำหนดให้ โดยมี การเก็บข้อมูลของผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึง พัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยหรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียนหรือคะแนนจากการเข้ากลุ่ม (ไม่ใช่คะแนนการทำแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ)

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 113-115) อธิบายว่า ในการทำวิจัยบางครั้งนักวิจัยจะใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางการศึกษาเป็นเครื่องมือในการทำวิจัย ดังนั้นจำเป็นต้องหาคุณภาพของสื่อดังกล่าวด้วย ซึ่งมีขั้นตอนคล้ายกับการหาคุณภาพของแบบทดสอบหรือเครื่องมือชนิดอื่น ๆ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ควรให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตารางความสัมพันธ์

2. สร้างแผนการสอนหรือสื่อต่าง ๆ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้อง แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนรายบุคคล ซึ่งนิยมใช้กับนักเรียนที่มีระดับการเรียนรู้ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน หรืออาจจะทดลองโดยใช้แผนการสอนเป็นรายกลุ่ม 1-2 แผน ส่วนการหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว

2.1 ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) คือค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้ นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายใต้กิจกรรมที่กำหนดให้ โดยมีการเก็บข้อมูลผลการเรียนรู้ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย หรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียนหรือคะแนนจากกิจกรรมการเข้ากลุ่ม (ไม่ใช่คะแนนการทำแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามสูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100 \quad (2-1)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
 N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
 A แทน คะแนนเต็มของนักเรียนทั้งหมด

2.2 ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้ นั้นสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มากเท่าใด ซึ่งคำนวณได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคนตามสูตรดังนี้

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \quad (2-2)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของกระบวนการ
	$\sum F$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของทั้งหมด

การหาค่าประสิทธิภาพจะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาโดยเกณฑ์ดังกล่าวนิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้คือตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาด ได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้น ต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 2.5 = 77.5$ ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่ยอมรับได้คือ ไม่ควรเกินร้อยละ 5 นอกจากนั้นยังพิจารณาจากหลาย ปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อวัตกรรมการสติปัญญาของกลุ่มผู้เรียนและวุฒิภาวะของผู้เรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลาานมากกว่า เช่น นวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนดเท่ากับ 80/80 ส่วนนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด (E_1/E_2) ที่ 75/75

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าการหาประสิทธิภาพ หมายถึง การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ใช้สูตร E_1/E_2 โดยที่ 75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นร้อยละ 75 ส่วน 75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นร้อยละ 75

2.6.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 58-159) ได้อธิบายถึงค่าดัชนีประสิทธิผลว่าหมายถึง ค่าที่แสดงอัตราการเรียนรู้จากความรู้พื้นฐานเดิมที่ก้าวหน้าขึ้น หลังเรียนจากสื่อหรือนวัตกรรมนั้น ๆ

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล กรณีรายบุคคล ตามแนวคิดของ Hofland จะใช้สูตรดังนี้

$$\text{การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}} \quad (2-3)$$

โดยทั่วไปการหาค่าดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้สูตรเปลี่ยนไป

ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}} \quad (2-3)$$

ซึ่งการหาค่าดัชนีประสิทธิผลนี้ไม่ได้เป็นการทดสอบว่าพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นน่าเชื่อถือเท่าใด แต่เป็นการว่าพัฒนาการนั้นเพิ่มขึ้นเท่าใด ข้อสังเกตเกี่ยวกับค่าดัชนีประสิทธิผลมีดังนี้

1. ถ้าผลสอบก่อนเรียนของนักเรียนทุกคนได้คะแนนรวมเท่าใดก็ได้ (ยกเว้นได้คะแนนเต็มทุกคน) ค่าดัชนีประสิทธิผล จะเป็น 1.00
2. ถ้าผลการสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าต่ำกว่า - 1.00 ก็ได้
3. การแปลความหมายของค่าดัชนีประสิทธิผลไม่น่าจะแปลความหมายเฉพาะค่าที่คำนวณได้นักเรียนมีพัฒนาการขึ้นเท่าใด ในบางครั้งคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็นเพราะว่ากลุ่มนั้นอาจจะมีความรู้เดิมในเรื่องนั้นมากอยู่แล้ว ซึ่งไม่ใช่เรื่องเสียหาย จากที่กล่าวมาข้างต้นค่าดัชนีประสิทธิผลที่เกิดขึ้นแต่ละกลุ่มไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ เพราะไม่ได้เริ่มจากฐานความรู้ที่เท่ากัน ดังนั้นค่าดัชนีประสิทธิผลของแต่ละกลุ่มจะอธิบายเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

จากการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผล สามารถสรุปได้ว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนและการประเมินสื่อการเรียนการสอน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบหลังเรียน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

เยาวพร ศรีระชา (2561, น. 78-85) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนเขื่อนพิทยาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 30 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดสื่อประสม จำนวน 4 ชุด แผนการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ จำนวน 16 แผน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ผลการวิจัยพบว่า ชุดสื่อประสมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.15/78.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียน มีผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับเท่ากับ 12.61 ซึ่งอยู่ในระดับดี และผลการศึกษาความพึงพอใจ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี ($X = 4.06$) และ ($S.D. = 0.55$)

ชไมพร ชาญวิจิตร (2560, น. 77-80) ได้ศึกษาผลของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถ การฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบวัดภาคปฏิบัติชนิด Rubric Score จำนวน 5 ข้อ แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent) ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีความก้าวหน้าทาง พัฒนาการการเรียนรู้เท่ากับ 0.5459 นักเรียนมีความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถทางพูดภาษาอังกฤษคิด เป็นร้อยละ 78.88 และมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) อีกทั้ง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$)

ภุชงค์ มัชฌิโม (2559, น. 71-89) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบ กับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแจ้โคงล้ามแจ้ข่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 กลุ่มเป้าหมายการวิจัยเป็น นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้โคงล้ามแจ้ข่า กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาม่วง ลาดดงสิงห์ผึกแวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสะกดคำ (Orthography) ประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P จำนวน 12 แผน รวม 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนพาราเมตริก ค่าดัชนีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วราพรรณ จิตรรัมย์ (2559, น. 68-91) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองไม้งาม1 ตำบลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดกิจกรรมฝึกทักษะมีทั้งหมด 8 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ สถิติพื้นฐาน ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความยาก อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 77.34/76.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้อยู่ที่ 0.5824 หรือคิดเป็น ร้อยละ 58.24 ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากที่สุดคือ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะทำให้ได้ลงมือปฏิบัติจริงอย่างสนุกสนานไม่เคร่งเครียด

นิติพร เชื้อสุวรรณ (2550, น.77-81) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการฟัง-พูดและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติกับวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดชะโดสามัคคี อำเภอผักไห่

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มจากห้องเรียนตามสภาพจริง (Intact Group) จำนวน 2 ห้องเรียน ๆ ละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้วิธีสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการฟัง-พูดแบบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ แบบพูดตอบคำถามจำนวน 10 ข้อ และแบบวัดเจตคติวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ สถิติพื้นฐาน ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความยาก อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น ค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการฟัง-พูดสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Abdullah (2011, pp. 85-109) ได้ศึกษาผลของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของครูในประเทศตุรกี เพื่อศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนด้วยกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว การแก้ไขข้อผิดพลาด รวมถึงบทบาทของครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศตุรกี จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามปลายเปิดแบบสังเกตพฤติกรรม และแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลจากการวิจัยพบว่า ครูทั้งสองคนให้ความคิดเห็นตรงกัน ว่าขนาดของชั้นเรียน การสอนไวยากรณ์แบบเดิม ๆ เวลาที่เตรียมสื่อการสอน นั้นล้วนแต่มีผลต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น

Ming (2011, pp. 23-29) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสารของภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูชาวไต้หวันจำนวน 55 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ครูชาวไต้หวันยังเชื่อว่า CLT สามารถทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Wang Cheng-Jun (2006, pp. 56-80) ได้ศึกษาผลของการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลองที่ใช้ทำการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยของ กิง นอร์มอล โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 38 และ 36 คนตามลำดับ นักศึกษาในกลุ่มแรกได้รับการสอนกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และกลุ่มที่สองควบคุมการสอนแบบเดิม ผลการวิจัย

พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการแตกต่างกัน โดยเฉพาะนักศึกษาที่ได้รับการสอนกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีพัฒนาการด้านการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Judy Robertson (2000, pp. 229) ได้ศึกษาผลการหาประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมที่ใช้บทบาทสมมติในการเตรียมกิจกรรมสำหรับการเขียนเนื้อเรื่อง โดยใช้บทบาทสมมติในห้องเรียนให้นักเรียน 2 คนแสดงบทบาทสมมติผ่านการเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า นอกจากนักเรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้ว นักเรียนยังสามารถเข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครนั้นจริงๆ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนจะเขียนเนื้อเรื่อง ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขในการเขียน มีความคิดสร้างสรรค์ และมีอิสระในการเขียนอย่างต่อเนื่อง

Al- Saadat, and Afifi (1997, p. 43) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่กลัวการสื่อสารกับบิดา เนื่องจากประเทศในซาอุดีอาระเบียบิดาจะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในบ้าน ภรรยาและลูกต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบิดา และผู้มีอายุมากกว่าจะมีอำนาจเหนือผู้ที่อายุน้อยกว่า ซึ่งนักเรียนจะถูกจำกัดการแสดงความคิดเห็นทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เก็บกด ส่งผลให้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น ผู้วิจัยพยายามใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนเกิดความต้องการในการสื่อสารกระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในเหตุที่ไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้า และนักเรียนมีความมั่นใจในตนเองในการเรียนวิชาอื่น ๆ เพิ่มขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในสถานการณ์จริงในอนาคต เมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติแล้ว

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถการพูดเพื่อการสื่อสารดังกล่าว พบว่า การพัฒนาความสามารถการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น มีหลากหลายวิธีที่สามารถช่วยให้ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการพูดที่สูงขึ้นอีกด้วย

2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน มีเพื่อ 2W3P ประกอบบทบาทสมมติมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. รูปแบบการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 138 คน ที่มีการจัดห้องเรียนที่ลดความสามารถของนักเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 27

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 36 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 27 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ประกอบด้วย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.2.3 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4 ด้าน (ความถูกต้อง การออกเสียง ความคล่องแคล่ว และการแสดงออก)

3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 10 ข้อ

3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานและตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3.1.2 ศึกษาหลักการและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.1.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน/ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้ครอบคลุมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 7 แผน โดยมีชั้นการสอน 5 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

- ชั้นที่ 2 ชั้นนำเสนอ
 ชั้นที่ 3 ชั้นฝึกภาษา
 ชั้นที่ 4 ชั้นการใช้ภาษา
 ชั้นที่ 5 ชั้นสรุป

ตารางที่ 3.1

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐาน/ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
1. Hello My Friends	ต 1.2 ม 2/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม ม 2/2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์ ต 2.1 ม 2/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ต 4.1 ม 2/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Hello My friends ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเลือกใช้ คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Hello My friends ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถพูด สื่อสาร และแสดง บทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง Hello My friends ได้

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
2. Job Interview	<p>ต 1.2</p> <p>ม 2/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม</p> <p>ม 2/2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์</p> <p>ต 2.1</p> <p>ม 2/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>ต 4.1</p> <p>ม 2/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน</p>	<p>1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Job Interview ได้ ถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนสามารถเลือกใช้ คำศัพท์และประโยค เกี่ยวกับเรื่อง Job Interview ได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถพูด สื่อสาร และแสดง บทบาทสมมติเกี่ยวกับ เรื่อง Job Interview ได้</p>
3. At the Restaurant	<p>ต 1.2</p> <p>ม 2/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม</p> <p>ม 2/2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์</p>	<p>1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant ได้ ถูกต้อง</p>

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
	ต 2.1	2. นักเรียนสามารถเลือกใช้
	ม 2/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับ บุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	คำศัพท์และประโยค เกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant ได้ถูกต้อง
	ต 4.1	3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร และแสดงบทบาทสมมติ
	ม 2/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	เกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant ได้
4. At the Airport	ต 1.2	1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์
	ม 2/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม	สำนวน และประโยค เกี่ยวกับเรื่อง At the Airport ได้ถูกต้อง
	ม 2/2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และ คำอธิบายตามสถานการณ์	2. นักเรียนสามารถเลือกใช้ คำศัพท์และประโยค
	ต 2.1	เกี่ยวกับเรื่อง At the
	ม 2/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับ บุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	Airport ได้ถูกต้อง
	ต 4.1	3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร และแสดงบทบาทสมมติ
	ม 2/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	เกี่ยวกับเรื่อง At the Airport ได้

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
5. At the Hospital	<p>ต 1.2</p> <p>ม 2/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม</p> <p>ม 2/2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์</p> <p>ต 2.1</p> <p>ม 2/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>ต 4.1</p> <p>ม 2/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน</p>	<p>1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์สำนวน และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง At the Hospital ได้ถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง At the Hospital ได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสารและแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง At the Hospital ได้</p>
6. Checking into the hotel	<p>ต 1.2</p> <p>ม 2/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม</p> <p>ม 2/2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์</p> <p>ต 2.1</p> <p>ม 2/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>ต 4.1</p> <p>ม 2/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน</p>	<p>1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์สำนวน และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Checking into the hotel ได้ถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Checking into the hotel ได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสารและแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง Checking into the hotel ได้</p>

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	มาตรฐาน / ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
7. Clothes Shopping	<p>ต 1.2</p> <p>ม 2/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ใน ชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม</p> <p>ม 2/2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และ คำอธิบายตามสถานการณ์</p> <p>ต 2.1</p> <p>ม 2/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสม กับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>ต 4.1</p> <p>ม 2/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน</p>	<p>1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และ ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Clothes Shopping ได้ ถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนสามารถเลือกใช้ คำศัพท์และประโยค เกี่ยวกับเรื่อง Clothes Shopping ได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถพูด สื่อสาร และแสดง บทบาทสมมติเกี่ยวกับ เรื่อง Clothes Shopping ได้</p>

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องให้ข้อเสนอแนะและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และนำกลับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความถูกต้องและเหมาะสม

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ จำนวน 7 แผน ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ดังนี้

1) ผศ. ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง (ปร.ต. วิจัยและประเมินผล การศึกษา) ตำแหน่งประธานสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

2) นายชวลิต พาระแพน (กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา) อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ การวิจัย

3) นายประภาส ศรีทอง (ศษ.ม. การบริหารการศึกษา) รองผู้อำนวยการฝ่าย บริหารทั่วไป โรงเรียนสตรีศึกษา ตำแหน่งรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ การวิจัย

4) รศ. ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช (ปร.ต. ไทยศึกษา) ตำแหน่งผู้อำนวยการ สำนักบริหารวิชาการ และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

5) นางเพ็ญจิต ทองอ่ำ (คบ. ภาษาอังกฤษ) อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ความสอดคล้องในแต่ละองค์ประกอบ ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คุณภาพระดับดีมาก คุณภาพระดับดี คุณภาพระดับค่อนข้างดี คุณภาพพอใช้ และคุณภาพควรปรับปรุง ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 121)

กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนการประเมิน ดังนี้

เหมาะสมดีมาก	ให้คะแนน 5 คะแนน
เหมาะสมดี	ให้คะแนน 4 คะแนน
เหมาะสมค่อนข้างดี	ให้คะแนน 3 คะแนน
เหมาะสมพอใช้	ให้คะแนน 2 คะแนน
เหมาะสมควรปรับปรุง	ให้คะแนน 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การแปลผลความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	แปลผล เหมาะสมดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	แปลผล เหมาะสมดี

คะแนนเฉลี่ย	2.51-3.50	แปลผล	เหมาะสมค่อนข้างดี
คะแนนเฉลี่ย	1.51-2.50	แปลผล	เหมาะสมพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.50	แปลผล	เหมาะสมควรปรับปรุง

ซึ่งผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

(\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.25) (ภาคผนวก ก, น.121)

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.3.2 แบบทดสอบความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ สร้าง ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.3.2.2 ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบจากเอกสาร ตำรา และรูปแบบ การเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ

3.3.2.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน/ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และ กำหนดจำนวนข้อสอบ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 3.2

วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน/ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดจำนวนข้อสอบ

แผนที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ความรู้-ใจ	ความเข้าใจ การนำไปใช้	จำนวน ข้อสอบ	
						ทั้งหมด	ใช้จริง
1	1. คำศัพท์	ต 1.2	1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และ				
	เกี่ยวกับบท	ม 2/1	ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Hello My friends				
	สนทนา การ	ม 2/2	ได้ถูกต้อง				

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผน ที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ความ รู้- จำ	ความ เข้าใจ การนำไป ใช้	จำนวน ข้อสอบ	
						ทั้งหมด	ใช้จริง
	แนะนำตนเอง และ โครงสร้าง ประโยคการ แนะนำตนเอง	ต 2.1 ม 2/1 ต 4.1 ม 2/1	2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และ ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Hello My friends ได้ถูกต้อง	5	- -	5	4
2	2. คำศัพท์เกี่ยวกับ บทสนทนา การ สัมภาษณ์งาน และโครงสร้าง ประโยคการ สัมภาษณ์งาน	ต 1.2 ม 2/1 ม 2/2 ต 2.1 ม 2/1 ต 4.1 ม 2/1	1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และ ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Job Interview ได้ ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และ ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Job Interview ได้ ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร และแสดง บทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง Hello My friends ได้	4	- -	4	4
3	3. คำศัพท์เกี่ยวกับ บทสนทนาใน ร้านอาหารและ โครงสร้าง ประโยคการ สนทนาใน ร้านอาหาร	ต 1.2 ม 2/1 ม 2/2 ต 2.1 ม 2/1 ต 4.1 ม 2/1	1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และ ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และ ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร และแสดง บทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant ได้	6	- -	6	5

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผ่นที่	สาระการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ความรู้-จำ	ความเข้าใจ การนำไปใช้	จำนวน		
						ข้อสอบ ทั้งหมด	ใช้จริง	
4	4. คำศัพท์เกี่ยวกับ บทสนทนาใน สนามบินและ โครงสร้าง ประโยคบท สนทนาใน สนามบิน	ต 1.2	1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และ					
		ม 2/1	ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง At the Airport ได้					
		ม 2/2	ถูกต้อง					
		ต 2.1	2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และประโยค	5	-	-	5	5
		ม 2/1	เกี่ยวกับเรื่อง At the Airport ได้ถูกต้อง					
		ต 4.1	3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร และแสดง					
ม 2/1	บทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง At the Airport ได้							
5	5. คำศัพท์เกี่ยวกับ บทสนทนาใน โรงพยาบาลและ โครงสร้าง ประโยคสนทนา ในโรงพยาบาล	ต 1.2	1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และ					
		ม 2/1	ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง At the Hospital ได้					
		ม 2/2	ถูกต้อง					
		ต 2.1	2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และประโยค	5	-	-	5	4
		ม 2/1	เกี่ยวกับเรื่อง At the Hospital ได้ถูกต้อง					
		ต 4.1	3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร และแสดง					
ม 2/1	บทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง At the Hospital ได้							
6	6. คำศัพท์เกี่ยวกับ บทสนทนาการ เข้าพักในโรงแรม และโครงสร้าง ประโยคบท สนทนาการเข้า พักในโรงแรม	ต 1.2	1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และ					
		ม 2/1	ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Checking into the					
		ม 2/2	hotel ได้ถูกต้อง					
		ต 2.1	2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และประโยค	5	-	-	5	4
		ม 2/1	เกี่ยวกับเรื่อง Checking into the hotel ได้					
		ต 4.1	ถูกต้อง					
ม 2/1	3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร และแสดง							
	บทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง Checking into the hotel							

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนก	สาระการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ความรู้-จำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	จำนวน	
							ทั้งหมด	ใช้จริง
7	7. คำศัพท์	ต 1.2	1. นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ สำนวน และ					
	เกี่ยวกับบท	ม 2/1	ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Clothes					
	สนทนาการ	ม 2/2	Shopping ได้ถูกต้อง					
	เลือกซื้อเสื้อผ้า	ต 2.1	2. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และ	5	-	-	5	4
	และโครงสร้าง	ม 2/1	ประโยคเกี่ยวกับเรื่อง Clothes					
	ประโยคบท	ต 4.1	Shopping ได้ถูกต้อง					
	สนทนาการ	ม 2/1	3. นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร และแสดง					
	เลือกซื้อเสื้อผ้า		บทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง Clothes					
			Shopping ได้					
รวม							35	30

3.3.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ เอาไปใช้จริง 30 ข้อ

3.3.2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ให้ข้อเสนอแนะและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และนำกลับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความถูกต้องและเหมาะสม

3.3.2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 269)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.7 นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.6-1.00 เป็นข้อสอบที่มีอยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่ใช้ได้ ซึ่งพบว่ามามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีจำนวนข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 ข้อ (ภาคผนวก ข)

3.3.2.8 นำแบบทดสอบที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป นำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล จำนวน 35 คน โดยเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบแล้ว นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน ผู้ที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ผู้ที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-1.00 และค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.43-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.20-0.43 จำนวน 30 ข้อ (ภาคผนวก ข)

3.3.2.9 นำแบบทดสอบวัดความรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่ม Tryout ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับตามวิธีของ Lovett (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 306) พบว่าคุณภาพของข้อสอบทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79

3.3.2.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นแบบทดสอบฉบับจริง จำนวน 30 ข้อ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 36 คน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 27 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ต่อไป

3.3.3 แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ได้กำหนดรายการประเมินเป็น 4 ด้าน (ความถูกต้อง การออกเสียง ความคล่องแคล่ว และการแสดงออก) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษและศึกษาการสร้างแบบวัดสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

3.3.3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดและประเมินทักษะการพูด วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3.3.3 สร้างแบบประเมิน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินการพูดของผู้เรียนในกิจกรรมกลุ่ม

3.3.3.4 กำหนดเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และจุดมุ่งหมายการเรียนรู้เพื่อการประเมินทักษะการพูด ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) สร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยศึกษาเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ Harris (1990, p. 84), Ur (1996, n. 135) และ อัจฉรา วงศ์โสธร (2554, น. 3) ดังนี้

ตารางที่ 3.3

การวิเคราะห์การสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลทักษะการพูด

ผู้วิจัยที่ศึกษา	Harris (1990, น. 84)	Ur (1996, น. 135)	อัจฉรา วงศ์โสธร (2554, น. 3)
การออกเสียง	✓	✓	✓
ไวยากรณ์	✓	✓	✓
คำศัพท์	✓	✓	✓
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	✓	✓	✓
ความเข้าใจ	✓	-	-
การแสดงท่าทางประกอบการพูด	-	-	✓

จากตารางการวิเคราะห์การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลทักษะการพูด ผู้วิจัยได้นำมาปรับและจัดทำเกณฑ์การประเมินการพูดโดยกำหนดด้านการประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

1. ความถูกต้อง (Accuracy) (5 คะแนน)

1 คะแนน เมื่อใช้ไวยากรณ์ผิด เรียงลำดับคำไม่ถูกต้องและไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เลย จนไม่สามารถสื่อสารความหมายได้

2 คะแนน เมื่อใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ แต่เรียงลำดับคำผิดบ่อย และใช้คำศัพท์ผิดจนยากต่อการเข้าใจ

3 คะแนน เมื่อใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในการสนทนาอยู่ในวงค่อนข้างจำกัด

4 คะแนน เมื่อยังมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ทำให้การสื่อความหมายผิด

5 คะแนน เมื่อข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์มีเพียงเล็กน้อย ใช้คำศัพท์ที่ได้ถูกต้องเหมาะสม

2. การออกเสียง (Pronunciation) (5 คะแนน)

1 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมากจนทำให้ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย

2 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การที่จะทำความเข้าใจคำพูดได้

3 คะแนน เมื่อการออกเสียงยังมีปัญหา ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและความสับสนในบางครั้ง

4 คะแนน เมื่อสามารถออกเสียงได้ดี แม้จะยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่บ้าง แต่ก็สามารถเข้าใจคำพูดได้เป็นอย่างดี

5 คะแนน เมื่อสามารถออกเสียงได้เทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา

3. ความคล่องแคล่ว (Fluency) (5 คะแนน)

1 คะแนน เมื่อมีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมาก จนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

2 คะแนน เมื่อมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานาน เพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

3 คะแนน เมื่อความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังมีไม่ค่อนมากนัก เพราะยังมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอยู่

4 คะแนน เมื่อมีความคล่องแคล่วในการพูด แต่ก็มีกรพูดสะดุด เพราะยังปัญหาในการใช้ภาษาอยู่บ้าง

5 คะแนน เมื่อมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

4. การแสดงออก (Action) (5 คะแนน)

1 คะแนน เมื่อพูดหรืออ่านไม่เป็นธรรมชาติ และไม่มีท่าทางประกอบ

2 คะแนน เมื่อพูดซ้ำติดอ่าง พูดซ้ำแล้วซ้ำอีก และมีท่าทางประกอบ

เล็กน้อย

3 คะแนน เมื่อพูดได้เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้างช้า และมีท่าทางประกอบ

เล็กน้อย

4 คะแนน เมื่อพูดให้เข้าใจได้ครบถ้วน มีท่าทางประกอบบ้าง แต่ก็มีการพูดซ้ำความเป็นบางครั้ง

5 คะแนน เมื่อน้ำเสียงในการพูด และแสดงท่าทางประกอบเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ

2) นำเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสม

3) นำเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ในการทดสอบความสามารถในการพูด

3.3.3.5 นำแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาคุณภาพและข้อบกพร่อง เพื่อให้คำแนะนำแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขคำถามข้อที่ยังไม่ชัดเจนและปรับข้อความบางข้อให้สั้น กระชับและเข้าใจง่าย

3.3.3.6 นำแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่ารายการที่ประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ารายการที่ประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่ารายการที่ประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนที่ไม่มีความเหมาะสมและไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.3.7 แล้วนำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item – Objective Congruence: IOC) ระหว่างเกณฑ์การประเมินการพูดที่สร้างขึ้นกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผน โดยเลือกข้อที่มีค่า 0.6 -1.00 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าเกณฑ์การประเมินใช้ได้ทุกข้อ (ภาคผนวก ค, น. 149) จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล จำนวน 35 คน พบคะแนนการประเมินทักษะการพูดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.65 อยู่ในระดับดี

3.3.3.8 จัดพิมพ์แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 36 คน เพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 10 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.3.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยกำหนดรายการสอบถามและสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามโครงสร้างของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์ของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 121)

กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนการประเมิน ดังนี้

พอใจมากที่สุด	5 คะแนน
พอใจมาก	4 คะแนน
พอใจปานกลาง	3 คะแนน
พอใจน้อย	2 คะแนน
พอใจน้อยที่สุด	1 คะแนน

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	พอใจมากที่สุด
3.51-4.50	พอใจมาก

2.51-3.50 พอใจปานกลาง

1.51-2.50 พอใจน้อย

1.00-1.50 พอใจน้อยที่สุด

3.3.4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ให้ข้อเสนอแนะและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และนำกลับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความถูกต้องและเหมาะสม

3.3.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามความพึงพอใจ โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 269)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

3.3.4.5 นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.6-1.00 เพื่อนำไปใช้ต่อไป ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 (ภาคผนวก ง)

3.3.4.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจให้เป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Post-test Only Design ใช้เวลาในการสอน 14 ชั่วโมง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงซึ่งดำเนินการสอนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 27

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.5.2 จัดตารางระยะเวลาในการทดลอง โดยทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

3.5.3 ปฐมนิเทศนักเรียน โดยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

3.5.4 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน 4 ข้อ จัดให้นักเรียนสอบนอกตาราง

3.5.5 ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษโดยวิธี 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ในช่วงการสอนท้ายแผนในแต่ละแผน ผู้วิจัยประเมินความสามารถการแสดงบทบาทสมมติ และประเมินผลรายบุคคล

3.5.6 หลังจากทำการทดลองดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบความรู้ชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ จำนวน 10 ข้อ และ ผู้วิจัยประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน 4 ด้าน การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการนอกตารางเรียน

3.5.7 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด จากนั้นนำไปประมวลผลและวิเคราะห์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการคำนวณค่าอัตราส่วนระหว่างผลเฉลี่ยของคะแนนการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด (E_1/E_2)

3.6.2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ โดยใช้สูตรคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I)

3.6.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้ค่าสถิติทดสอบสมมติฐาน t-test (One Samples)

3.6.4 วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.7.1.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 269) ระบุไว้ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3-1)$$

เมื่อ	R	แทน	ระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในข้อนั้น
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดประเมินในข้อนั้น
	n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดที่ประเมินในข้อนั้น

3.7.1.2 วิเคราะห์หาค่าความยากเป็นรายชื่อของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 298)

$$P = \frac{f}{n} \quad (3-2)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
	f	แทน	จำนวนคนตอบถูก
	n	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

3.7.1.3 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร Brennan Index (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 306-307)

$$B = \frac{f_P}{n_P} - \frac{f_F}{n_F} \quad (3-3)$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	f_P	แทน	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (pass)
	f_F	แทน	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (fail)

n_P แทน จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์

n_F แทน จำนวนคนในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

3.7.1.4 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของ โลเวท (Lovett Method) (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k\sum x - \sum x^2}{(k-1)\sum (x-c)^2} \quad (3-4)$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อสอบ
 x แทน คะแนนรวมของแต่ละคน
 c แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

3.7.2 สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

3.7.2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 323)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3-5)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้ของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรรค้ำ, 2561, น. 325)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{(n-1)}} \quad (3-6)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนผลรวม
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.2.3 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรรค้ำ, 2561, น. 321)

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{f}{n} \times 100 \quad (3-7)$$

เมื่อ f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.2.4 ค่าสถิติทดสอบสมมติฐาน t-test (One Samples) (ไพศาล วรรค้ำ, 2561, น. 349)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{s}{\sqrt{n}}} \quad (3-8)$$

$$df = N - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบสมมุติฐาน t-test
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ_0	แทน	ค่าคงที่หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ต้องการเปรียบเทียบ
	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.3 การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 น. 113-115)

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \quad (3-9)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
	A	แทน	คะแนนเต็มของนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{F}}{B} \times 100 \quad (3-10)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของผลการทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด
	\bar{F}	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน

3.7.4 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ โดยใช้สูตรคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I. : The Effectiveness Index) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 58-159)

$$E.I = \frac{\text{ผลรวมคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}} \quad (3-11)$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้องตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในกลุ่มทั้งหมด
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ t-test (One Sample Posttest Only Design)

4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับชั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ในการหาประสิทธิภาพของกระบวนการของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาคำนวณ เมื่อนำคะแนนของทุกคนมารวมกันแล้วได้ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละต้องไม่ต่ำกว่า 75 จึงถือว่ามีความประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และคะแนนจากการทำแบบทดสอบความรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คะแนนเต็ม 30 คะแนน เมื่อนำคะแนนของทุกคนมารวมกันแล้วได้ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 จึงถือว่ามีความประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน (ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ) ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ
1	ประสิทธิภาพของ กระบวนการ	210	157.54	78.63	75.02
2	ประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์	50	41.62	3.72	83.24

ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.02/83.24

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.02/83.24 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 (รายละเอียดในภาคผนวก ก)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ (E.I.) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยทำการทดสอบก่อนเรียนแล้วทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความรู้ความสามารถ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นำมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวน นักเรียน	ผลรวมของคะแนนทดสอบ		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)	ดัชนีร้อยละ
	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนทดสอบ หลังเรียน		
36	995	1490	0.6149	61.49

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ เท่ากับ 0.6149 หรือคิดเป็นร้อยละ 61.49 (รายละเอียดในภาคผนวก ก)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ผลปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	คะแนนร้อยละ	t	Sig.
หลังเรียน	36	50	41.39	3.49	82.78	6.68*	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า คะแนนของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.49 คิดเป็นร้อยละ 82.78 และเมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (รายละเอียดในภาคผนวก ค)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

ที่	รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปรผล
		\bar{x}	S.D.	
1	นักเรียนได้ทบทวนความรู้และเตรียมพร้อมก่อนเรียน	3.83	0.77	มาก
2	นักเรียนได้ฝึกออกเสียงหลังเรียนคำศัพท์และรูปประโยคสื่อสาร	4.47	0.77	มาก
3	นักเรียนได้ฝึกพูดทั้งชั้นและฝึกพูดเป็นคู่ก่อนแสดงบทบาทสมมติ	4.03	0.84	มาก
4	นักเรียนให้ความร่วมมือในการแสดงบทบาทสมมติ	4.61	0.60	มากที่สุด
5	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุป และแสดงความคิดเห็น	4.11	0.85	มาก
6	นักเรียนสนใจสถานการณ์สมมติที่ใกล้เคียงในชีวิตประจำวัน	4.33	0.68	มาก
7	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับกิจกรรม 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ	4.06	0.71	มาก
8	นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ และประโยคในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์	3.94	0.79	มาก
9	นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.67	0.48	มากที่สุด
10	นักเรียนเข้าใจบทสนทนาดีขึ้นจากวิธีการสอน 2W3P	3.86	0.72	มาก
โดยรวม		4.19	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72) นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดมี 2 รายการ และมีความพึงพอใจมาก 8 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุด อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) อันดับสอง ได้แก่ นักเรียนให้ความร่วมมือในการแสดงบทบาทสมมติ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.60) และอันดับสาม ได้แก่ นักเรียนได้ฝึกออกเสียงหลังเรียนคำศัพท์และรูปประโยคสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.77) รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนได้ทบทวนความรู้และเตรียมพร้อมก่อนเรียน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.77)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียน เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

5.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.02/83.24 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (75/75)

5.1.2 ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ มีค่าเท่ากับ 0.6149 คิดเป็นร้อยละ 61.49

5.1.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 82.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72)

5.2 อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธี 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยพบว่า มีข้อค้นพบที่น่าสนใจ และสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.02/83.24 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร หลักสูตร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบ 2W3P และกิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งได้ทำการกำหนดเนื้อหาของกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีความหลากหลาย ทั้งในด้านสถานการณ์และบทบาทที่นักเรียนได้รับ ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วม กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังมีกระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามขั้นตอน ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดีแล้วว่ามีความสอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน น่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียนที่ใช้กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติ จึงทำให้ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกิดการพัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของเยาหวพร ศรีระชา (2561) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยยึดแนววิธีการสอน 2W3P ประกอบชุดสื่อประสม มีประสิทธิภาพ 77.15/78.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ประกอบกับผลวิจัยของ Ming (2011) พบว่า ครูผู้สอนเชื่อว่าการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สอง คือภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความหมายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบ บทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.02/83.24 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (75/75) ซึ่งการที่ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1) มีผลคะแนนน้อยกว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2) อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านเวลาที่ใช้ในการทดสอบ และผู้เรียน อาจมีเวลาไม่เพียงพอในการเตรียมพร้อมสำหรับการทดสอบแบบกลุ่ม

5.2.2 ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ มีค่าเท่ากับ 0.6149 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการ พัฒนาการเรียนรู้เท่ากับ 0.6149 คิดเป็นร้อยละ 61.49 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกความคล่องแคล่วทางภาษา และความ มั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผ่านบทบาทสมมติอย่าง สม่าเสมอ มีการเรียนรู้เป็นขั้นตอนกระบวนการที่เข้าใจง่ายใน 5 ขั้นตอน ตั้งแต่การเตรียมพร้อม นักเรียนเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนในขั้นตอนที่ 1 (Warm up) เนื่องจากบริบทของการเรียนการสอนของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้น มีคาบสอนที่ต่อเนื่องกันหลายวิชา และไม่มีพัก นอกจากการพักกลางวัน ในขั้นตอนแรกจึงสำคัญเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียน ก่อนเรียนในเนื้อหาต่อไป โดยผู้วิจัยได้ เตรียมกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นเกมส์ ร้องเพลง และการพูดคุยอย่างเป็นกันเอง แต่สอดแทรกการทบทวน เนื้อหาเดิมของนักเรียน เพื่อโยงเข้าเนื้อหาใหม่ที่จะเรียน ทำให้นักเรียนได้ผ่อนคลาย จากการเรียนใน วิชาก่อนหน้า สร้างบรรยากาศภายในห้องที่ดี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนดีขึ้น และนักเรียน พร้อมที่จะรับความรู้ใหม่ ๆ ขั้นตอนที่ 2 (Present) การนำเสนอศัพท์ใหม่ และรูปประโยคสื่อสาร ซึ่ง ในเป็นพื้นฐานต่อการนำไปพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนได้เข้าใจที่ไปที่มาของสิ่งที่จะพูดสื่อสารเป็น ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่นเดียวกับที่ แสงระวี ดอนบัวแก้ว (2558) เสนอว่า องค์กรประกอบสำคัญ สำหรับการพูดเพื่อการสื่อสารคือความเข้าใจของข้อมูลที่จะสื่อไปถึงผู้ฟัง ขั้นตอนที่ 3 (Practice) นักเรียนได้รับการฝึกพูดจากเป็นคู่ไปสู่การฝึกเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วทางภาษา มีการฝึกนำไปใช้ทันทีหลังจากที่ได้เรียนมา ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ลดความวิตก กังวลในการพูด เข้าใจคำศัพท์และรูปประโยคสื่อสารมากขึ้น แล้วนำมาใช้ภาษาในขั้นตอนที่ 4 (Production) ผ่านกิจกรรมสื่อสารบทบาทสมมติ โดยร่วมแสดงบทบาทสมมติเป็นกลุ่ม ในขั้นตอนนี้ นักเรียนได้ฝึกพูด และแสดงออกทางภาษาอย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนเข้าใจความรู้สึกนึกคิดและ พฤติกรรมของอีกฝ่ายหนึ่งผ่านบทบาทสมมติ และสถานการณ์สมมติที่ได้รับในแต่ละแผน ทั้งคำศัพท์

รวมถึงรูปประโยคสื่อสารเป็นภาษาสื่อสารที่ใกล้เคียงภาษาจริงในสังคม ก่อนเจอสถานการณ์จริงและขั้นตอนสุดท้ายคือขั้นตอนที่ 5 (Wrap up) นักเรียนและผู้ทำวิจัยได้ร่วมสรุป และอภิปรายสิ่งที่เรียนมาแล้วร่วมกัน เป็นการทำความเข้าใจลำดับสุดท้ายว่าสิ่งที่เรียนมาแล้วนั้นเกี่ยวกับอะไร หัวใจสำคัญคืออะไร ก่อนจะหมดคาบและเริ่มเรียนในวิชาต่อไป จึงทำให้ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกิดการพัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องผลวิจัยของ วราพรรณ จิตรรัมย์ (2559) ที่พบค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้ CLT ซึ่งมีกระบวนการสอน 2W3P ในแผนการจัดการเรียนรู้นั้น มีค่าเท่ากับ 0.5824 หรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 58.24

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ เป็นร้อยละ 82.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนเข้าใจถึงการออกเสียง การเลือกใช้คำศัพท์ สำนวนและประโยคของบทบาทที่ตนเอง และผู้อื่นได้รับในสถานการณ์จำลองต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและแสดงออกทางภาษาในรูปของการสื่อสารผ่านบทบาทสมมติอยู่เสมอ จนเกิดการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Wang Cheng-Jun (2006) พบว่าการสอนกิจกรรมเพื่อการสื่อสารทำให้นักศึกษากลุ่มแรกมีพัฒนาการด้านการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มที่สองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประกอบผลวิจัยของ นิตพร เชื้อสุวรรณ (2550) พบว่า การนำบทบาทสมมติมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้จะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันอย่างมีความหมายได้เหมาะสมกับสภาพทางสังคม ผ่านการสวมบทบาทต่าง ๆ ที่นักเรียนมีโอกาสได้นำไปประยุกต์ใช้จริงในชีวิตประจำวันและ ยังพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนได้

แสดงออกถึงความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวันอย่างเต็มที่ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติในขั้นตอนการสอนที่ 4 (Production) ขั้นการใช้ภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาบูรณาการจากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษและแหล่งความรู้ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีบทสนทนา และสถานการณ์ที่มีความสนุกสนานที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน จึงทำให้เกิดความสนุกสนาน พอใจในการเรียนรู้ ทำให้สามารถพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในภาพรวมระดับมาก สอดคล้องกับผลวิจัยของ เยาวพร ศรีระชา (2561) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยยึดแนววิธีการสอน 2W3P โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ที่ได้นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ซึ่งผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดสถานการณ์ และบทบาทที่นักเรียนอยากจะเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้น และมีความสุข จนก่อให้เกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำแนวคิดไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทได้

5.3.1.2 จากผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ส่งผลดีต่อผู้เรียนทางด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้เสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.3.1.3 ในบางสถานการณ์ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาเรียนไม่เท่ากัน อาจต้องใช้เวลาอย่างเหมาะสมในการทำความเข้าใจ ครูผู้สอนอาจให้นักเรียนมีการเตรียมตัว นอกเวลาเรียน และนำมาใช้ในชั่วโมงเรียน จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขวางขึ้น

5.3.2.2 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านอื่นๆ ของรายวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การพัฒนาความสามารถการเขียนและเปรียบเทียบกับการสอนวิธีอื่น เพื่อพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2558). *ไทยและความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*

ความคืบหน้าและทิศทางในอนาคต. กรุงเทพฯ : Page Maker Co.,Ltd.

เจนจิรา ชัยปานและคณะ. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลสาขาภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2556*. (ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล). สงขลา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถการฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชวลิต ชูกำแพง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม : ทีคิวพี จำกัด.

ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การประเมินการเรียนรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ดวงมาลา จาริชานนท์. (2551). *การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเพื่อฝึกการคิดวิเคราะห์ด้วย แบบฝึกทักษะสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทิตินา แคมมณี. (2559). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นิติพร เชื้อสุวรรณ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการฟัง-พูด และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติกับวิธีสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กทม. : ประสานการพิมพ์.
- ประดิษฐ์ ทองคำปลิว และครรชิต มนูญผล. (2541). จากหลักสูตรสู่...แฟ้มผลงาน. กรุงเทพฯ : ชุม.
- ประดิษฐ์ เอกทัศน์. (2558). จิตวิทยาสำหรับครู. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2550). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 7). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ไพศาล วรคำ. (2561). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- ภูซงค์ มัชฌิโม. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้งโคกล่ามแจ้งข่า. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วศยา เอกวิสัย. (2558). บทบาทของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 4(2), 365-371.
- เยาวพร ศรีระชา. (2561). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ประกอบชุดสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

- วราพรรณ จิตรรัมย์. (2559). ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัย ราชภัฏบุรีรัมย์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- วันเพ็ญ ชัยกิจมงคล. (2550). การสอนเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิไลพร ธนสุวรรณ. (2530). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า. (2545). ยุทธศาสตร์การปรับวิธีเรียน การเปลี่ยนวิธีสอนเพื่อเตรียม ลู่ความก้าวหน้าในอนาคต. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21 Learning management environment and classroom management in the 21st century. มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ ที่เป็นสากล. ม.ป.ท : ม.ป.พ.
- สำนักศึกษานิเทศก์และพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2542). เอกสารประกอบการฝึกอบรม ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ชุมชนมสทกรณ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำลี รักสุทธี. (2553). การจัดทำสื่อนวัตกรรมและแผนประกอบสื่อนวัตกรรม. นนทบุรี : เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและวิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณภูมิพิทยไพศาล, โรงเรียน. (2560). *รายงานคุณภาพการศึกษา ประจำปี 2560*. ร้อยเอ็ด :
โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล.
- เสริมศรี ลักษณะศิริ. (2540). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อังชรินทร์ ทองปาน. (2561). *การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
นครราชสีมา : โรงพิมพ์โพโต-บุ๊คคอตเน็ต.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร.
- อินทิรา บุญยากกร. (2542). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- Abdullah, C.K. (2011). Investigation of Application of Communicative Language Teaching in the English Language Classroom-A case Study on teachers' Attitudes in Turkey. *Journal of Linguistics and Language Teaching*, 2(1), 85-109.
- Al-Saadat, Abdullah, and Afifi, Elhami. (1997). Role-Playing for Inhibited Students in Paternal Communities. *Forum*, 35(3), 43.
- Byrne, D. (1987). *Teaching Oral English*. New York : Longman.
- Day, E.A. (1997). *Knowledge structure and the acquisition of complex skills*.
Journal of Apply Psychology.
- Finocchiaro, Mary, and Christopher Brumfit. (1983). *The Function – Notional Approach: From Theory to Practice*. New York : Oxford University Press.
- Harmer, Jeremy. (2003). *The Practice of English Language Teaching*. London : Longman.

- Harris. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York : McGraw Hill Book.
- Hedge, T. *Teaching and learning in the language classroom*. 9th ed. New York : Oxford University Press, 2007.
- Herbert A. Simon. (1960). *Administrative Behavior*. New York : McMillan.
- Judy Robertson. (2000). *The Effectiveness of a Virtual Role-play Environment as a Preparation Activity for Story Writing*. Edinburgh: University of Edinburgh.
- Ming, C. (2011). EFL Teachers' Attitudes toward Communicative Language Teaching in Taiwanese College. *Asian EFL Journal*, 53(3), 17-34.
- Scott, Roger .(1981). *Speaking Communication in the classroom*. Edited by Keith Johnson and Keith Morrow. London : Longman Group Ltd.,
- Shaftel, F. and Shaftel G. (1967). *Role playing for social values: Decision making in the social studies*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Taylor, John L. & Walford, Rex(1974). *Simulation in the room*. Middlessex , Marmonsworth : Penguin Book.
- Underhill, Nick. (2000). *Testing Spoken Language*. Oxford : Oxford University Press.
- Ur, P. (1998). *A Course in Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Wang Cheng-Jun. (2006). *Designing Communicative Tasks for College English Courses*. China : Chongqing Normal University & Yangtze Normal University.
- Weir, C. (1988). *Communicative language testing*. Exeter: Exeter University Press.
- Wolman. (1973). *Definition Of Life Satisfaction Psychology Essay*. Retrieved from : <https://www.ukessays.com/essays/psychology/definition-of-life-satisfaction->

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้, แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้,
ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง At the Restaurant
วิชา ภาษาอังกฤษ (อ22102)

เวลา2..... ชั่วโมง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม.2/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ต. 1.2 ม.2/2 ใช้คำร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์

ต. 2.1 ม.2/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต. 4.1 ม.2/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

2. สาระสำคัญ

ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารเรื่อง At the Restaurant เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสั่งอาหาร และเครื่องดื่มในร้านอาหารโดยใช้ภาษาอังกฤษจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียน จะทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมั่นใจ ถูกต้อง เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant (ร้านอาหาร)

3.2 นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant (ร้านอาหาร) ได้ถูกต้อง

3.3 นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant (ร้านอาหาร) ได้ถูกต้อง

3.4 นักเรียนสามารถพูดสื่อสารเพื่อบอกข้อมูลการจองโต๊ะ สั่งอาหารและเรียกพนักงานคิดเงินเป็นภาษาอังกฤษได้

4. เนื้อหาสาระ

คำศัพท์: เกี่ยวกับบทสนทนาในร้านอาหาร

- reservation, order, hostess, guest, waiter, waitress, bill

- drink: orange juice, cola, plain water
- main course: steak, fried rice, papaya salad
- dessert: cake, apple pie, ice cream

โครงสร้างประโยค

(การแจ้งข้อมูลการจองโต๊ะร้านอาหาร)

A: We have a dinner reservation at 7.00 P.M. under the name of Mike.

B: Yes, Mr. Mike. Here is your table.

(การสั่งเครื่องดื่ม อาหารจานหลัก และของหวาน)

A: May I take your order?

B: Yes. Can I have _____, please? / _____, please.

(การจ่ายเงินค่าอาหาร)

A: bill please.

B: Sure. Here you are

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1) นักเรียนได้ดูภาพจากบัตรภาพ และครูถามคำถามนักเรียนอาจใช้เป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทยก็ได้ เช่น Where is it? (ที่นั่นคือที่ไหน), Who are they? (พวกเขาคือใคร), What are they doing? (พวกเขากำลังทำอะไร)

2) ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่นักเรียนชอบ และให้นักเรียนระดมความคิดคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารเป็นภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

3) ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้จะเรียนเกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant (ร้านอาหาร) พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

- 1) ครูนำเสนอคำศัพท์ทีละคำโดยใช้บัตรคำและบัตรภาพ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครู
- 2) ครูให้นักเรียนฝึกการออกเสียงประโยคต่อไปนี้ โดยที่รอบแรกครูอ่านให้ฟังทั้งหมดก่อน รอบที่สองให้นักเรียนอ่านตามครู รอบสุดท้ายให้ครูและนักเรียนฝึกอ่านสลับกันเป็น A และ B (การแจ้งข้อมูลการจองโต๊ะร้านอาหาร)

A: We have a dinner reservation at 7.00 P.M. under the name of Mike.

B: Yes, Mr. Mike. Here is your table.

(การสั่งเครื่องดื่ม อาหารจานหลัก และของหวาน)

A: May I take your order?

B: Yes. Can I have cola, please? / Steak, please.

(การจ่ายเงินค่าอาหาร)

A: bill please.

B: Sure. Here you are

ขั้นฝึก (Practice)

- 1) ครูให้เวลานักเรียนทบทวนคำศัพท์โดยศึกษาจากใบความรู้ จากนั้นครูชูบัตรภาพ แล้วให้นักเรียนตอบเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับบัตรภาพที่อยู่ในมือครู หากนักเรียนตอบผิดครูช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง

- 2) ครูให้นักเรียนจับคู่กันโดยแต่ละคู่ได้สวมบทบาทเป็น ลูกค้ายในร้านอาหาร พนักงานเสิร์ฟ และ พนักงานต้อนรับ โดยใช้ประโยคดังนี้ (การแจ้งข้อมูลการจองโต๊ะร้านอาหาร)

Guest (ลูกค้า): We have a dinner reservation at 7.00 P.M. under the name of Mike.

Hostess (พนักงานต้อนรับ): Yes, Mr. Mike. Here is your table.

*คำที่ขีดเส้นใต้ให้นักเรียนคิดข้อมูลในการตอบด้วยตนเอง การแจ้งข้อมูลการจองโต๊ะร้านอาหารให้เปลี่ยนเรื่องเวลา และชื่อคนจอง

(การสั่งเครื่องดื่ม อาหารจานหลัก และของหวาน)

Waiter/Waitress (พนักงานเสิร์ฟ): May I take your order?

Guest (ลูกค้า): Yes. Can I have cola, please? / Steak, please.

*คำที่ขีดเส้นใต้ในให้นักเรียนคิดข้อมูลในการตอบด้วยตนเอง การสั่งเครื่องดื่ม อาหารจานหลัก และของหวานให้เปลี่ยนเมนูอาหารและเครื่องดื่มที่ตนเองชอบ

(การจ่ายเงินค่าอาหาร)

Guest (ลูกค้า): bill please.

Waiter/Waitress (พนักงานเสิร์ฟ): Sure. Here you are.

3) ครูแจ้งให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับสถานการณ์สมมติที่นักเรียนจะต้องฝึกการใช้ภาษาในแผนการจัดการเรียนรู้คือการไปรับประทานอาหารที่ร้าน โดยกำหนดให้ลูกค้าที่ไปรับประทานอาหารนั้นได้โทรจองโต๊ะกับทางร้านเรียบร้อยแล้ว

4) ครูอธิบายในเรื่องของบทบาทของผู้คนในสถานการณ์สมมติในร้านอาหารนี้ ได้แก่ hostess, guest, waiter, waitress

5) ครูให้นักเรียนฝึกการออกเสียงประโยคในการแสดงบทบาทสมมติในใบความรู้

6) นักเรียนทำใบงานเรื่อง At the Restaurant (ร้านอาหาร) ที่ครูมอบหมายจากนั้นเฉลยใบงานร่วมกัน

7) ครูมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาใบความรู้เพิ่มเติม

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นการใช้ภาษา (Product)

1) แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มจะได้รับบทบาท ดังนี้

Hostess 1 คน

Customer 3 คน (มาทานอาหารเป็นคู่ 1 คู่, และมาทานอาหารคนเดียว)

Waiter/Waitress 2 คน (แบ่งกันรับลูกค้า)

จากนั้นให้แต่ละกลุ่มคิดชื่อร้านอาหาร และฝึกบทบาทสมมติ โดยใช้เวลาฝึกประมาณ 10 นาที ในการเตรียมตัวออกมานำเสนอ ขณะเดียวกันครูสำรวจกลุ่มต่าง ๆ และให้คำแนะนำนักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา

2) ขั้นนี้ครูต้องเตรียมอัตรวิดิโอไปด้วยเพื่อการทำแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน เมื่อครบกำหนดเวลา ให้นักเรียนกลุ่มแรกออกมาแสดงใน ขณะที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งกำลังทำการแสดง ครูต้องควบคุมห้องเรียนไม่ให้นำลายสมาธิเพื่อนโดยทำข้อตกลงกัน เมื่อนักเรียนพลาดครูต้องไม่เข้าไปแก้ไขในทันที เพื่อเป็นการไม่เข้าไปขัดจังหวะของนักเรียน และเพื่อความสบายใจของนักเรียนเอง โดยกำหนดเวลากลุ่มละประมาณ 5 นาที

ขั้นสรุปทเรียน (Wrap up)

1) เมื่อกลุ่มนักเรียนที่แสดงบทบาทสมมติแสดงเสร็จแล้ว ครูเปิดโอกาสให้เพื่อน ๆ กลุ่มที่เหลือได้แสดงความคิดเห็นถึงการแสดงร่วมกัน พยายามให้เพื่อนกลุ่มที่เหลือมีส่วนร่วม และทำความเข้าใจถึงสถานการณ์นั้น ๆ ว่ามีความสมจริงหรือไม่ การใช้ภาษาเป็นอย่างไร สอดคล้องกับบทสนทนาในบทบาทสมมติที่มีหรือไม่

2) ครูสรุปรวมความรู้ที่นักเรียนได้รับ และความคิดเห็นต่าง ๆ ลงในกระดานเพื่อให้นักเรียนเข้าใจภาพรวมของการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติต่อไป

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

5.1 ใบความรู้เกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant (ร้านอาหาร)

5.2 ใบงานที่ 1

5.3 บัตรคำ บัตรภาพ

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การผ่าน
ความรู้ ความเข้าใจและการเลือกใช้คำศัพท์ ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับเรื่อง At the Restaurant (ร้านอาหาร)	ทดสอบความรู้จากใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1	ร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์
การออกเสียง และความสามารถในการสื่อสารเพื่อบอกข้อมูลการจองโต๊ะ สั่งอาหารและเรียกพนักงานคิดเงินเป็นภาษาอังกฤษ	ประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1) ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเจนจิรา ศรีทอง)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้

เรื่อง **At the Restaurant** (ร้านอาหาร)

vocabulary

Hostess (n.) พนักงานต้อนรับ (หญิง)

Hostess Responsibilities: เดินรับลูกค้าไปที่โต๊ะอาหาร และให้เมนูอาหารแก่ลูกค้า จะพบได้ตามร้านอาหารขนาดใหญ่ หรือร้านอาหารที่มีลูกค้าเยอะ

Waiter (n.) พนักงานเสิร์ฟ (ชาย)

Waitress (n.) พนักงานเสิร์ฟ (หญิง)

Waiter/Waitress Responsibilities:

บริการด้านอาหาร จัดโต๊ะ รับคำสั่งอาหารและเครื่องดื่มจากลูกค้า

Guest (n.) ลูกค้า

orange juice

apple pie

cola

fried rice

papaya salad

cake

ice cream

steak

plain water

reservation (n.) การจอง

dessert (n.) ของหวาน

bill (n.) ใบเสร็จ

change (n.) เงินทอน

drink (n.) เครื่องดื่ม

main course (n.) อาหารจานหลัก

order (n.) คำสั่งซื้อ

Practice

1. การแจ้งข้อมูลการจองโต๊ะร้านอาหาร

Guest

A: We have a dinner reservation at 7.00 P.M.
under the name of Mike.

Hostess

B: Yes, Mr. Mike. Here is your table.

2. การสั่งเครื่องดื่ม อาหารจานหลัก และของหวาน

Waiter

A: May I take your order?

Waitress

Guest

B: Yes. Can I have cola, please? / Steak, please.

3. การจ่ายเงินค่าอาหาร

Guest

A: Bill please.

Waiter

B: Sure. Here you are.

Waitress

conversation

Hostess: Good evening and welcome to _____ restaurant.

Guest: We have a dinner reservation for _____ people at 7 p.m. under the name of _____.

Hostess: Yes, _____. Here is your table, and now may I take your drink order?

Guest: _____, please.

Waiter/Waitress: (serve drinks) Are you ready to order your main course now?

Guest: Yes, I am. Can I have _____ please?

Waiter/Waitress: Do you want any dessert?

Guest: _____ please.

Waiter/Waitress: (serve food)

Guest: Bill please?

Waiter/Waitress: Sure, here you are.

Waiter/Waitress: Here's your change.

ใบงานที่ 1

เรื่อง At the Restaurant (ร้านอาหาร)

Part 1: Put these given words under the pictures. (6 points)

จับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (6 คะแนน)

plain water	steak	cake
fired rice	papaya salad	apple pie

1)

4)

2)

5)

3)

6)

Part 2: Match the pictures to the sentences. (4 points)

จับคู่รูปภาพกับประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (4 คะแนน)

1)

Are you ready to order your main course now?

2)

Here's your change.

3)

I have a dinner reservation at 7.00 P.M.

4)

Bill please.

เฉลยใบงานที่ 1

เรื่อง At the Restaurant (ร้านอาหาร)

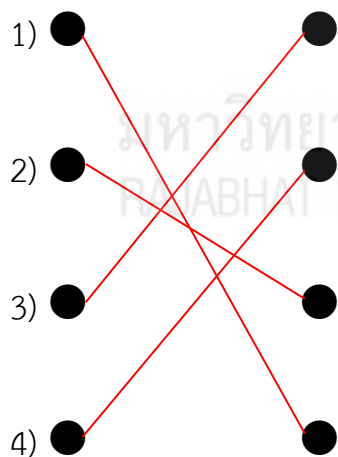
Part 1: Put these given words under the pictures.

จับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1) cake	4) papaya salad
2) steak	5) plain water
3) apple pie	6) fried rice

Part 2: Match the pictures to the sentences.

จับคู่รูปภาพกับประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เรื่อง

ชั้น วันที่ เดือน พ.ศ.

รหัสนักเรียน	ชื่อ - สกุล	ด้านที่ประเมิน / ระดับคะแนน				รวม	ผลการประเมิน	
		ความถูกต้อง	การออกเสียง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงออก		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	5	5	5	20		

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

17 - 20 ดีมาก

13 - 16 ดี

9 - 12 พอใช้

5 - 8 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ร้อยละ 75 (15 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ด้านความถูกต้อง

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
5	เมื่อข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์มีเพียงเล็กน้อย ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม
4	เมื่อยังมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ทำให้การสื่อความหมายผิด
3	เมื่อใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในการสนทนาอยู่ในวงค่อนข้างจำกัด
2	เมื่อใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ แต่เรียงลำดับคำผิดบ่อย และใช้คำศัพท์ผิดจนยากต่อการเข้าใจ
1	เมื่อใช้ไวยากรณ์ผิด เรียงลำดับคำไม่ถูกต้องและไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เลย จนไม่สามารถสื่อสารความหมายได้

ด้านการออกเสียง

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
5	เมื่อสามารถออกเสียงได้เทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา
4	เมื่อสามารถออกเสียงได้ดี แม้จะยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่บ้าง แต่ก็สามารถเข้าใจคำพูดได้เป็นอย่างดี
3	เมื่อการออกเสียงยังมีปัญหา ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและความสับสนในบางครั้ง
2	เมื่อการออกเสียงมีปัญหามากจนยากแก่การที่จะทำความเข้าใจคำพูดได้
1	เมื่อการออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมากจนทำให้ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย

ด้านความคล่องแคล่ว

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
5	เมื่อมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา
4	เมื่อมีความคล่องแคล่วในการพูด แต่ก็มีกรพูดสะดุด เพราะยังปัญหาในการใช้ภาษาอยู่บ้าง
3	เมื่อความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังมีไม่ค่อนมากนักเพราะยังมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอยู่
2	เมื่อมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานานเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา
1	เมื่อมีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมาก จนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

ด้านการแสดงออก

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
5	เมื่อนำเสียงในการพูด และแสดงท่าทางประกอบเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ
4	เมื่อพูดให้เข้าใจได้ครบถ้วน มีท่าทางประกอบบ้าง แต่ก็มีการพูดซ้ำความเป็นบางครั้ง
3	เมื่อพูดได้เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้างซ้ำ และมีท่าทางประกอบเล็กน้อย
2	เมื่อพูดซ้ำติดอ่าง พูดซ้ำแล้วซ้ำอีก และมีท่าทางประกอบเล็กน้อย
1	เมื่อพูดหรืออ่านไม่เป็นธรรมชาติ และไม่มีท่าทางประกอบ

ลงชื่อผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ ดังนี้

- 5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมดีมาก
- 4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมดี
- 3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมค่อนข้างดี
- 2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมพอใช้
- 1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมควรปรับปรุง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง					
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน					
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 นำไปปฏิบัติได้					
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม					
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ชัดเจน					
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
3. ด้านสาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ก.1

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ โดย
ผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.60	0.45	มากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.40	0.55	มากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 นำไปปฏิบัติได้	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4.40	0.55	มาก
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ชัดเจน	3.80	0.45	มาก
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.40	0.55	มาก
3. ด้านสาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.20	0.45	มาก
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน	4.00	0.71	มาก
3.5 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
3.6 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนของการสอนแบบ 5W1H	4.20	0.45	มาก
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 สื่อมีความเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	4.40	0.55	มาก
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ	4.40	0.55	มาก
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.40	0.55	มาก
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.20	0.84	มาก
รวม	4.43	0.25	มาก

ตารางที่ ก.2

ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คนที่	คะแนนจากกิจกรรมการเรียนรู้														รวม (E ₁)	ก่อนเรียน	หลังเรียน (E ₂)
	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5		แผนที่ 6		แผนที่ 7				
	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b			
1	9	19	10	15	10	18	8	18	8	19	10	20	10	20	194	26	41
2	8	19	10	18	8	19	7	20	10	17	10	20	8	20	194	24	43
3	8	19	7	18	7	19	7	20	10	18	9	19	9	20	190	23	43
4	8	19	10	16	9	19	9	18	8	19	9	19	10	18	191	30	38
5	8	20	9	16	8	19	9	16	9	19	10	19	8	20	190	27	42
6	9	18	9	18	9	19	10	17	9	20	10	18	10	20	196	25	46
7	10	18	8	18	7	20	9	19	9	20	8	20	10	19	195	25	38
8	9	19	10	16	9	18	7	20	10	19	9	20	9	19	194	26	36
9	9	18	8	17	10	18	7	20	9	20	10	20	10	20	196	33	43
10	7	20	8	18	9	17	8	20	8	19	10	18	10	20	192	32	43
11	8	20	10	15	8	20	8	20	10	18	8	20	9	20	194	30	47
12	9	18	10	15	9	19	10	18	9	19	10	20	10	20	196	21	35

ตารางที่ ก.2 (ต่อ)

คนที่	คะแนนจากกิจกรรมการเรียนรู้														รวม (E_1)	ก่อนเรียน	หลังเรียน (E_2)
	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5		แผนที่ 6		แผนที่ 7				
	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b			
13	9	19	9	17	9	18	10	19	9	20	10	20	8	20	197	28	44
14	8	19	8	20	9	18	10	19	9	20	10	18	10	20	198	26	38
15	9	18	10	15	8	18	7	20	9	19	9	19	10	20	191	29	42
16	9	18	9	18	9	19	10	18	8	20	10	19	9	20	196	25	43
17	8	18	9	17	10	18	8	20	8	19	10	20	10	20	195	26	41
18	8	19	7	18	8	20	9	18	9	20	8	20	10	18	192	24	36
19	9	19	8	20	8	19	10	20	10	18	9	20	10	20	200	27	41
20	8	20	8	20	10	19	7	20	8	19	10	18	10	20	197	28	44
21	7	20	8	17	10	18	10	19	10	19	10	18	8	20	192	26	37
22	9	19	10	15	10	17	8	19	8	19	8	20	8	20	191	32	41
23	9	18	10	17	9	18	10	19	10	19	10	20	9	19	196	31	43
24	10	18	10	16	8	20	10	17	8	19	10	18	10	20	196	32	43
25	10	19	7	19	9	20	9	19	10	18	8	19	9	20	195	34	46
26	10	20	9	18	8	19	10	19	10	19	8	20	10	20	197	24	42
27	8	20	9	18	10	18	8	20	9	20	10	19	9	20	198	27	44
28	10	18	8	18	9	19	10	19	10	19	10	19	10	20	198	26	44

(ต่อ)

ตารางที่ ก.2 (ต่อ)

คนที่	คะแนนจากกิจกรรมการเรียนรู้														รวม (E ₁)	ก่อนเรียน	หลังเรียน (E ₂)
	1		2		3		4		5		6		7				
	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b			
29	9	20	10	17	9	20	8	19	8	20	10	18	10	20	198	29	42
30	9	20	9	19	8	19	10	20	8	19	9	20	10	20	200	34	44
31	9	20	8	19	9	18	10	18	8	18	10	19	9	19	194	28	45
32	9	19	10	17	10	18	9	20	8	20	9	20	10	20	199	27	34
33	8	20	7	20	10	19	10	19	10	18	10	18	10	20	199	26	44
34	10	19	10	18	9	18	10	17	10	19	10	20	9	20	198	30	39
35	9	18	10	19	10	17	8	19	10	20	8	20	10	20	198	25	42
36	9	20	10	16	9	19	10	20	10	18	9	20	10	20	200	29	45
$\sum X$	315	685	322	628	321	671	320	683	326	686	338	695	341	712	7037	995	1490
\bar{X}	8.78	19.05	8.97	17.51	8.95	18.68	8.92	19.00	9.08	19.08	9.41	19.32	9.49	19.78	157.54	28.24	41.62
S.D.	0.82	0.81	1.07	1.56	0.88	0.88	1.16	1.08	0.86	0.80	0.80	0.82	0.73	0.53	78.63	4.83	3.72
ร้อยละ	87.84	95.27	89.73	87.57	89.46	93.38	89.19	95.00	90.81	94.05	96.62	96.62	94.86	98.92	75.02	56.49	83.24

a แทน คะแนนการประเมินรายบุคคล 10 คะแนน

b แทน คะแนนการประเมินความสามารถการแสดงบทบาทสมมติ 20 คะแนน

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบความรู้ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร,
แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบ, ผลการประเมิน
โดยผู้เชี่ยวชาญ, ผลการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย
ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบความรู้ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ 30 คะแนน
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกากบาท (x) ลงในช่อง a b c และ d ในกระดาษคำตอบ

<p>1. A : Nice to meet you. B :</p> <p>a. It's a good idea. b. Nice to meet you too. c. I'm fine. d. Don't worry.</p>	<p>4. A : I'm good, thank you. a. grumpy b. bad c. splendid d. hopeless</p>
<p>2. A : B : I'm fourteen years old.</p> <p>a. How are you? b. How old are you? c. How good are you? d. How old am I?</p>	<p>5. : Thank you for coming today. : Thank you.</p> <p>a. Interviewee, Interviewer b. Interviewer, Interviewee c. Interrupter, Interviewee d. Interrupter, Interviewer</p>
<p>3. A : I'm studying in the grade at SWP school.</p> <p>a. eighth b. twelve c. eight d. two</p>	<p>6. weakness : strength a. hard working : good worker b. impatient : anxious c. honest : sincere d. shy : confident</p>

<p>7. A :</p> <p>B : I sometimes shy when I have to speak in public.</p> <p>a. What are your strengths?</p> <p>b. What are your salary requirements?</p> <p>c. What are your hobbies?</p> <p>d. What are your weaknesses?</p>	<p>11. A : Here is your table, and now may I take your drink order?</p> <p>B:, please.</p> <p>a. Orange juice</p> <p>b. Dip</p> <p>c. Apple pie</p> <p>d. Ice cream</p>
<p>8. A : Tell me about your educational background.</p> <p>B :</p> <p>a. I'm from Roi-et province.</p> <p>b. I graduated from SWP University.</p> <p>c. My name is Tom.</p> <p>d. I like to play basketball.</p>	<p>12. A : Are you both ready to order now?</p> <p>B :</p> <p>a. Yes, we are.</p> <p>b. Yes, I am.</p> <p>c. Yes, we do.</p> <p>d. Yes, I do.</p>
<p>9. A : Do you want any dessert?</p> <p>B : please.</p> <p>a. Steak</p> <p>b. Cake</p> <p>c. Orange juice</p> <p>d. Seafood</p>	<p>13. You have finished your dinner. You said to waiter "....."</p> <p>a. Bill, please.</p> <p>b. Check bill.</p> <p>c. Let's share.</p> <p>d. I owe you one.</p>
<p>10. A : We have a dinner for 2 people at 7.00 P.M.</p> <p>a. reservation</p> <p>b. occupation</p> <p>c. audition</p> <p>d. conversation</p>	<p>14. A : I will go there by so, please take me to the</p> <p>a. airport, airplane</p> <p>b. airplane, airport</p> <p>c. airplane, police station</p> <p>d. airport, terminal</p>

<p>15. “Please empty your pockets and take off your laptop out off its case.” The speaker is</p> <p>a. security b. captain c. Immigration Officer d. pilot</p>	<p>19. What is this? This is a</p> <p>a. backpack b. pocket c. purse d. luggage</p>
<p>16. A : What is your destination? B :</p> <p>a. I’m here on vacation b. Runway c. Terminal d. Singapore</p>	<p>20. Who is he? He is</p> <p>a. a guest b. a chef c. a receptionist d. a bell boy</p>
<p>17. A : How long do you plan to stay? B :</p> <p>a. forever b. About 4 days c. I don’t have a boarding pass d. I plan to relax on vacation</p>	<p>21. A : How you will be paying? B :</p> <p>a. It’s on me. b. It’s not your business. c. By credit card. d. By bus.</p>
<p>18. A : May I see your passport please? B :</p> <p>a. No, nothing b. Here you are c. Thank you very much d. Over there</p>	<p>22. A : Do you have a reservation? B :</p> <p>a. A double bed, please b. The 24th c. Here's my VISA card d. Yes, it’s in the name of Lisa</p>

<p>23. Find the odd one out.</p> <ul style="list-style-type: none"> a. sick b. illness c. better d. feels unwell 	<p>27. A : May I help you?</p> <p>B : Yes, I'm looking for</p> <ul style="list-style-type: none"> a. a T- shirt b. a sweater c. a blouse d. trousers
<p>24. Doctor : Take this slip to pick up your medicine at</p> <ul style="list-style-type: none"> a. the drug counter b. the mortuary c. the operating room d. the examination room 	<p>28. A : What does he wear?</p> <p>B : He wears</p> <ul style="list-style-type: none"> a. a T- shirt and jeans b. a sweater and jeans c. a T-shirt and a skirt d. a blouse and jeans
<p>25. A :</p> <p>B : I have headache.</p> <ul style="list-style-type: none"> a. What's wrong with me, doctor? b. What is the matter? c. What's wrong with my mother? d. Do you have an appointment? 	<p>29. A :</p> <p>B : The fitting room is over there.</p> <ul style="list-style-type: none"> a. What is the fitting room? b. Where is the fitting room? c. Is it hot in the fitting room? d. Do you like the fitting room?
<p>26. A : What's the problem?</p> <p>B :</p> <ul style="list-style-type: none"> a. I've got diarrhea b. I've been feeling sick c. I've got a pain in my knee d. I'm constipated 	<p>30. A : What color would you like?</p> <p>B :</p> <ul style="list-style-type: none"> a. Pink, I think b. XL, I think c. Skirt, I think d. Yes, I like it

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบความรู้
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า แบบทดสอบวัดรู้แต่ละข้อต่อไปนี้นำวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนความสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่าน

- +1 หมายถึง **แน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้อง**ต่อกิจกรรมการเรียนรู้
- 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้อง**ต่อกิจกรรมการเรียนรู้
- 1 หมายถึง **แน่ใจว่าแบบสอบถามไม่สอดคล้อง**ต่อกิจกรรมการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Hello, My friend ได้ถูกต้อง	1. A : Nice to meet you. B : a. It's a good idea. b. Nice to meet you too.* c. I'm fine. d. Don't worry.			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Hello, My friend ได้ถูกต้อง	2) A : B : I'm fourteen years old. a. How are you? b. How old are you?* c. How good are you? d. How old am I?			
นักเรียนสามารถให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้	3) A : I'm studying in the grade at SWP school. a. eighth* b. twelve c. eight d. two			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Hello, My friend ได้ถูกต้อง	4. A : I'm good , thank you. a. grumpy b. bad c. splendid* d. hopeless			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Job Interview ได้ถูกต้อง	5. : Thank you for coming today. : Thank you. a. Interviewee, Interviewer b. Interviewer, Interviewee* c. Interrupter, Interviewee d. Interrupter, Interviewer			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Job Interview ได้ถูกต้อง	6. weakness : strength a. hard working : good worker b. impatient : anxious c. honest : sincere d. shy : confident*			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Job Interview ได้ถูกต้อง	7. A : B : I sometimes shy when I have to speak in public. a. What are your strengths? b. What are your salary requirements? c. What are your hobbies? d. What are your weaknesses?*			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Job Interview ได้ถูกต้อง	8. A : Tell me about your educational background. B : a. I'm from Roi-et province. b. I graduated from SWP University.* c. My name is Tom. d. I like to play basketball.			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At Restaurant ได้ถูกต้อง	9. A : Do you want any dessert ? B : please. a. Steak b. Cake* c. Orange juice d. Seafood			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At Restaurant ได้ถูกต้อง	10. A : We have a dinner for 2 people at 7.00 P.M. a. reservation b. occupation c. audition d. conversation			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At Restaurant ได้ถูกต้อง	11. A : Here is your table, and now may I take your drink order? B :, please. a. Orange juice b. Dip c. Apple pie d. Ice cream			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At Restaurant ได้ถูกต้อง	12. A : Are you both ready to order now? B : a. Yes, we are* b. Yes, I am c. Yes, we do d. Yes, I do			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At Restaurant ได้ถูกต้อง	13. You have finished your dinner. You said to waiter “.....” a. Bill, please.* b. Check bill. c. Let’s share. d. I owe you one.			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Airport ได้ถูกต้อง	14. A : I will go there by so, please take me to the a. airport, airplane b. airplane, airport* c. airplane, police station d. airport, terminal			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Airport ได้ถูกต้อง	15. : “Please empty your pockets and take off your laptop out off its case.” The speaker is a. security* b. captain c. Immigration Officer d. pilot			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Airport ได้ถูกต้อง	16. A : What is your destination? B : a. I'm here on vacation b. Runway c. Terminal d. Singapore*			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Airport ได้ถูกต้อง	17. A : How long do you plan to stay? B : a. forever b. About 4 days* c. I don't have a boarding pass d. I plan to relax on vacation			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Airport ได้ถูกต้อง	18. A : May I see your passport please? B : a. No, nothing b. Here you are* c. Thank you very much d. Over there			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Checking into the Hotel ได้ถูกต้อง	19. What is this? This is a a. backpack b. pocket c. purse d. luggage* 			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Checking into the Hotel ได้ถูกต้อง	20. Who is he? He is a. a guest b. a chef c. a receptionist d. a bell boy* 			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Checking into the Hotel ได้ถูกต้อง	21. A : How you will be paying? B : a. It's on me b. It's not your business c. By credit card* d. By bus			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Checking into the Hotel ได้ถูกต้อง	22. A : Do you have a reservation? B : a. A double bed, please b. The 24 th c. Here's my VISA card d. Yes, it's in the name of Lisa*			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Hospital ได้ถูกต้อง	23. Find the odd one out. a. sick b. illness c. better * d. feels unwell			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Hospital ได้ถูกต้อง	24. Doctor : Take this slip to pick up your medicine at a. the drug counter* b. the mortuary c. the operating room d. the examination room			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถเลือกใช้ ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Hospital ได้ถูกต้อง	25. A : B : I have headache. a. What's wrong with me, doctor? b. What is the matter?* c. What's wrong with my mother? d. Do you have an appointment?			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Hospital ได้ถูกต้อง	26. A : What's the problem? B : a. I've got diarrhea b. I've been feeling sick c. I've got a pain in my knee* d. I'm constipated			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Clothes Shopping ได้ ถูกต้อง	27. A: B: The fitting room is over there. a. What is the fitting room? b. Where is the fitting room?* c. Why is the fitting room? d. How is the fitting room?			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Clothes Shopping ได้ ถูกต้อง	28. A: B: I take a size S. a. What do you do? b. What is this? c. What size do I take? d. What size do you take?*			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Clothes Shopping ได้ถูกต้อง	<p>29. A : May I help you?</p> <p>B : Yes, I'm looking for</p> <p>a. a T- shirt</p> <p>b. a sweater*</p> <p>c. a blouse</p> <p>d. trousers</p> 			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Clothes Shopping ได้ถูกต้อง	<p>30. A : What does he wear?</p> <p>B : He wears</p> <p>a. a T- shirt and jeans*</p> <p>b. a sweater and jeans</p> <p>c. a T-shirt and a skirt</p> <p>d. a blouse and jeans</p> 			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Hospital ได้ถูกต้อง	<p>31. What's the matter?</p> <p>a. I have a sore throat.</p> <p>b. I have a stomachache. *</p> <p>c. I have a fever.</p> <p>d. Take some medicine.</p> 			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Clothes Shopping ได้ถูกต้อง	<p>32. A :</p> <p>B : The fitting room is over there.</p> <p>a. What is the fitting room?</p> <p>b. Where is the fitting room?*</p> <p>c. Is it hot in the fitting room?</p> <p>d. Do you like the fitting room?</p>			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ	<p>33. A : Here is your key. Your room is 223.</p> <p>..... .</p> <p>B : Thank you.</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
เกี่ยวกับ Checking into the Hotel ได้ถูกต้อง	a. Enjoy your stay* b. Don't come back again c. And you? d. Have a safe trip			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ At the Restaurant ได้ถูกต้อง	34. A : Can we have the bill please? B : Sure, a. Come over here b. Here we go c. Here you are* d. Is anybody here?			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยคหรือสำนวนเกี่ยวกับ Hello, My friends ได้ถูกต้อง	35. A : B : I'm from Roi-et. a. Where is it? b. Where are you from?* c. What do you want from me? d. What are you doing?			

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
 (.....)

ตารางที่ ข.1

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบ

ความรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แบบทดสอบ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ความรู้การพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ข้อที่								
1.	1	1	1	1	-1	3	0.60	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8.	1	1	1	1	-1	3	0.60	ใช้ได้
9.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12.	1	0	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
15.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
18.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
19.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
20.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

แบบทดสอบ ความรู้การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
21.	1	1	1	1	-1	3	1.00	ใช้ได้
22.	0	1	1	1	1	4	1.00	ใช้ได้
23.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
26.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27.	1	1	1	1	-1	3	0.60	ใช้ได้
28.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
29.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
30.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
32.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
35.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

ตารางที่ ข.2

ผลการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (B)
1.	0.69	0.27	16.	0.69	0.38
2.	0.54	0.32	17.	0.54	0.20
3.	0.80	0.27	18.	0.66	0.32
4.	0.69	0.27	19.	0.71	0.33
5.	0.57	0.26	20.	0.57	0.26
6.	0.66	0.32	21.	0.74	0.27
7.	0.63	0.26	22.	0.69	0.27
8.	0.66	0.21	23.	0.69	0.27
9.	0.51	0.37	24.	0.60	0.32
10.	0.57	0.26	25.	0.74	0.27
11.	0.80	0.27	26.	0.66	0.32
12.	0.63	0.26	27.	0.66	0.32
13.	0.57	0.26	28.	0.60	0.32
14.	0.43	0.31	29.	0.66	0.44
15.	0.54	0.32	30.	0.57	0.26

ค่าความยากง่าย (P) มีค่าระหว่าง 0.43 - 0.80

ค่าอำนาจจำแนก (B) มีค่าระหว่าง 0.20 - 0.43

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.79

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, แบบประเมิน
ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และ
ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เรื่อง

ชั้น วันที่ เดือน พ.ศ.

รหั	ชื่อ - สกุล	ด้านที่ประเมิน / ระดับ คะแนน				รวม	ผลการ ประเมิน	
		ความถูกต้อง	การออกเสียง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงออก		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	5	5	5	20		

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

17 - 20 ดีมาก

13 - 16 ดี

9 - 12 พอใช้

5 - 8 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ร้อยละ 75 (15 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ด้านความถูกต้อง

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
5	เมื่อข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์มีเพียงเล็กน้อย ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม
4	เมื่อยังมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ทำให้การสื่อความหมายผิด
3	เมื่อใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในการสนทนาอยู่ในวงค่อนข้างจำกัด
2	เมื่อใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ แต่เรียงลำดับคำผิดบ่อย และใช้คำศัพท์ผิดจนยากต่อการเข้าใจ
1	เมื่อใช้ไวยากรณ์ผิด เรียงลำดับคำไม่ถูกต้องและไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เลย จนไม่สามารถสื่อสารความหมายได้

ด้านการออกเสียง

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
5	เมื่อสามารถออกเสียงได้เทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา
4	เมื่อสามารถออกเสียงได้ดี แม้จะยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่บ้าง แต่ก็สามารถเข้าใจคำพูดได้เป็นอย่างดี
3	เมื่อการออกเสียงยังมีปัญหา ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและความสับสนในบางครั้ง
2	เมื่อการออกเสียงมีปัญหามากจนยากแก่การที่จะทำความเข้าใจคำพูดได้
1	เมื่อการออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมากจนทำให้ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย

ด้านความคล่องแคล่ว

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
5	เมื่อมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา
4	เมื่อมีความคล่องแคล่วในการพูด แต่ก็มีกรพูดสะดุด เพราะยังปัญหาในการใช้ภาษาอยู่บ้าง
3	เมื่อความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังมีไม่ค่อนมากนักเพราะยังมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอยู่
2	เมื่อมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานานเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา
1	เมื่อมีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมาก จนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

ด้านการแสดงออก

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
5	เมื่อนำเสียงในการพูด และแสดงท่าทางประกอบเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ
4	เมื่อพูดให้เข้าใจได้ครบถ้วน มีท่าทางประกอบบ้าง แต่ก็มีการพูดซ้ำความเป็นบางครั้ง
3	เมื่อพูดได้เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้างซ้ำ และมีท่าทางประกอบเล็กน้อย
2	เมื่อพูดซ้ำติดอ่าง พูดซ้ำแล้วซ้ำอีก และมีท่าทางประกอบเล็กน้อย
1	เมื่อพูดหรืออ่านไม่เป็นธรรมชาติ และไม่มีท่าทางประกอบ

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแต่ละข้อต่อไปนี้เป็นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนความสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่าน

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
1. นักเรียนสามารถออกเสียง คำศัพท์ และประโยคในเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง	ความถูกต้อง			
	การออกเสียง			
2. นักเรียนสามารถเลือกใช้ประโยค หรือสำนวนเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว			
	การแสดงออก			
3. นักเรียนพูดสื่อสาร และแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนได้				

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
 (.....)

ตารางที่ ค.1

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างระหว่างเกณฑ์การประเมินการพูดที่สร้างขึ้นกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผน (IOC) ของแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.	1	1	1	0	1	4	0.60	ใช้ได้
ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00								

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.2

คะแนนการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียน

คนที่	คะแนนหลังเรียน			คนที่	คะแนนหลังเรียน			คนที่	คะแนนหลังเรียน		
	ทดสอบ ความรู้ (30)	ประเมิน ความสามารถ การพูด (20)	รวม		ทดสอบ ความรู้ (30)	ประเมินความสามารถ การพูด (20)	รวม		ทดสอบ ความรู้ (30)	ประเมินความสามารถ การพูด (20)	รวม
1	24	17	31	13	27	17	44	25	28	18	46
2	27	16	43	14	21	17	38	26	23	19	42
3	25	18	43	15	26	16	42	27	26	18	44
4	22	16	38	16	26	17	43	28	27	17	44
5	24	18	42	17	25	16	41	29	25	17	42
6	30	16	46	18	19	17	36	30	27	17	44
7	24	14	38	19	22	19	41	31	27	18	45
8	22	15	37	20	28	16	44	32	14	20	34
9	24	19	43	21	19	18	37	33	28	16	44
10	25	18	43	22	22	19	41	34	21	18	39
11	29	18	47	23	25	18	43	35	25	17	42
12	21	14	35	24	28	15	43	36	26	19	45
$\bar{X} = 41.39$											
S.D. = 3.49											
ร้อยละ = 82.78											

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน

2W3P ประกอบบทบาทสมมติ, แบบประเมินความสอดคล้อง

ของข้อความกับนิยามและผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

5	คะแนน	หมายถึง	พอใจมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	พอใจมาก
3	คะแนน	หมายถึง	พอใจปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	พอใจน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	พอใจน้อยที่สุด

คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนได้ทบทวนความรู้และเตรียมพร้อมก่อนเรียน					
2. นักเรียนได้ฝึกออกเสียงหลังเรียนคำศัพท์และรูปประโยคสื่อสาร					
3. นักเรียนได้ฝึกพูดทั้งชั้นและฝึกพูดเป็นคู่ก่อนแสดงบทบาทสมมติ					
4. นักเรียนให้ความร่วมมือในการแสดงบทบาทสมมติ					
5. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุป และแสดงความคิดเห็น					
6. นักเรียนสนใจสถานการณ์สมมติที่ใกล้เคียงในชีวิตประจำวัน					
7. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับกิจกรรม 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ					
8. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ และประโยคในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์					
9. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
10. นักเรียนเข้าใจบทสนทนาดีขึ้นจากวิธีการสอน 2W3P					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า แบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตรงตามนิยามความพึงพอใจที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนความสอดคล้อง ตามความคิดเห็นของท่าน

- +1 หมายถึง เมื่อ**แน่ใจ**ว่าข้อคำถามมีความ**สอดคล้อง**กับนิยามความพึงพอใจ
 0 หมายถึง เมื่อ**ไม่แน่ใจ**ว่าข้อคำถามมีความ**สอดคล้อง**กับนิยามความพึงพอใจ
 -1 หมายถึง เมื่อ**แน่ใจ**ว่าข้อคำถามมีความ**ไม่สอดคล้อง**กับนิยามความพึงพอใจ

นิยามศัพท์ เฉพาะ	ข้อคำถาม	ความ สอดคล้อง		
		+1	0	-1
ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ สนใจ และให้ ความร่วมมือของ นักเรียนต่อ กิจกรรมการ เรียนรู้โดยใช้ วิธีการสอน 2W3P ประกอบ บทบาทสมมติ	1. นักเรียนได้ทบทวนความรู้และเตรียมพร้อมก่อนเรียน			
	2. นักเรียนได้ฝึกออกเสียงหลังเรียนคำศัพท์และรูปประโยค สื่อสาร			
	3. นักเรียนได้ฝึกพูดทั้งชั้นและฝึกพูดเป็นคู่ก่อนแสดง บทบาทสมมติ			
	4. นักเรียนให้ความร่วมมือในการแสดงบทบาทสมมติ			
	5. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุป และแสดงความคิดเห็น			
	6. นักเรียนสนใจสถานการณ์สมมติที่ใกล้เคียงในชีวิตประจำวัน			
	7. เรียนรู้สนุกสนานกับกิจกรรม 2W3P ประกอบ บทบาทสมมติ			
	8. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ และประโยคในการสื่อสารได้ เหมาะสมกับสถานการณ์			

นียมศัพท์ เฉพาะ	ข้อคำถาม	ความ สอดคล้อง		
		+1	0	-1
	9. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น			
	10. นักเรียนเข้าใจบทสนทนาดีขึ้นจากวิธีการสอน 2W3P			

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ง.1

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามความพึงพอใจ (IOC) ของแบบสอบถาม
ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1.	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	-1	3	0.60	ใช้ได้
5.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.	-1	1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
7.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8.	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
9.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๓๘๒
 ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๖๓ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.ดร.อริฎุ ซุยกระเดื่อง

ด้วย นางสาวเจนจิรา ศรีทอง รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๓๐๕๒๐๓๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
 หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
 วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ ๒ โดยใช้วิธีการสอน ๒W๓P ประกอบบทสนทนา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
 ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริฎุ ซุยกระเดื่อง)
 รองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ
 รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๓๘๖
 ที่ คศ พิเศษ/๒๕๖๑ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช

ด้วย นางสาวเจนจิรา ศรีทอง รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๑๐๕๒๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
 หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในวาระราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
 วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ ๒ โดยใช้วิธีการสอน ๒W๓P ประกอบบทบาทสมมติ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
 ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองเล็ง)
 รองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ
 วิชาการราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๘๗๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน นายประภาส ศรีทอง

ด้วย นางสาวเจนจิรา ศรีทอง รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๑๐๕๒๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๒ โดยใช้วิธีการสอน ๒W๓P ประกอบบทบาทสมมติ" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองเถิง)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๘๙๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน นางเพ็ญจิต ทองอ่ำ

ด้วย นางสาวเจนจิรา ศรีทอง รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๓๐๕๒๐๓๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๒ โดยใช้วิธีการสอน ๒W๑P ประกอบบทบาทสมมติ" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองเถิง)
รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๘๙๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน นายชวลิต พาระแพน

ด้วย นางสาวเจนจิรา ศรีทอง รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๑๐๕๒๐๑๐๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๒ โดยใช้วิธีการสอน ๒W๑P ประกอบบทบาทสมมติ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองเม็ง)
รองคณบดี วิชาการและการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวเจนจิรา ศรีทอง
วัน เดือน ปี เกิด 28 มิถุนายน 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 7 หมู่ที่ 18 ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2559 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2562 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY